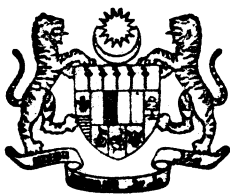

Jilid II
Bil. 34

Hari Rabu
26hb Januari, 1977

PENYATA RASMI PARLIMEN

PARLIAMENTARY DEBATES

DEWAN NEGARA

SENATE

PARLIMEN KEEMPAT

Fourth Parliament

PENGGAL KEDUA

Second Session

KANDUNGANNYA

USUL:

Laporan Skim Gaji Baru Jawatankuasa Kabinet [Ruangan 3101]

MALAYSIA

PARLIMEN KEEMPAT—DEWAN NEGARA

Penyata Rasmi Parlimen

PENGGAL KEDUA

AHLI-AHLI DEWAN NEGARA

- Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, TAN SRI DATUK HAJI OMAR YOKE-LIN ONG, P.M.N., S.P.M.S., D.P.M.S. (Dilantik).
- „ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATUK HAJI OTHMAN BIN HAJI ABDULLAH, D.P.M.J., P.C.M. (Perak).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, TUAN LAW HIENG DING (Dilantik).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Perusahaan Awam, PUAN RAFIDAH AZIZ, A.M.N. (Dilantik).
- „ Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua, TAN SRI S. O. K. UBAIDULLA, P.S.M., D.P.M.S., J.M.N. (Dilantik).
- „ DATUK ABDUL AZIZ BIN TAPA, D.K.S.J., A.M.N., P.J.K. (Melaka).
- „ JENERAL TAN SRI ABDUL HAMID BIN BIDIN (Dilantik).
- „ TUAN ABDUL RAHIM BIN ABDUL MANAN, A.M.N., P.J.K. (Negeri Sembilan).
- „ DATUK HAJI ABDUL RAZAK BIN HAJI HUSSIN, D.S.W., J.S.M. (Dilantik).
- „ TUAN V. V. ABOO, A.M.N., J.P. (Dilantik).
- „ TUAN HAJI ABU BAKAR BIN HAMZAH, J.P. (Kelantan).
- „ DATUK HAJI ABU BAKAR TITINGAN BIN DAMSANI, S.P.D.K., P.G.D.K., A.D.K., A.M.N. (Dilantik).
- „ DATUK HAJI AHMAD BIN ARSHAD, D.P.M.J., A.M.N. (Johor).
- „ TUAN AHMAD AZIZUDDIN BIN HAJI ZAINAL ABIDIN (Dilantik).
- „ DATUK CHAN KWONG HON, D.P.M.S., J.M.N., S.M.S., J.P. (Selangor).
- „ DATUK CHONG FOO KHIN, D.S.K.D., P.J.K., P.P.T., J.P. (Negeri Sembilan).
- „ TUAN CHUA CHING CHENG, P.J.K., J.P. (Melaka).
- „ DATUK J. E. S. CRAWFORD, D.P.M.P., S.P.M.P., J.M.N., J.P., Datuk Kurnia Indera (Dilantik).
- „ PUAN DASIMAH DASIR, A.M.N., J.P. (Dilantik).
- „ PUAN HAJJAH FATIMAH BINTI HAJI SALIM, A.M.N., P.I.S. (Dilantik).
- „ TUAN T. S. GABRIEL (Dilantik).
- „ DATUK SERI HUSSEIN BIN MOHD. NOORDIN, S.P.M.P., D.P.M.P., J.M.N., P.J.K., J.P. (Dilantik).
- „ TUAN HAJI IBRAHIM BIN HAJI YAACOB, P.J.K. (Dilantik).
- „ TUAN ISMAIL BIN SHEIKH IBRAHIM, P.P.N. (Perlis).

Yang Berhormat TUAN JOSEPH UNTING ANAK UMANG, P.B.S. (Sarawak).

- „ TUAN KAM WOON WAH, J.P. (Dilantik).
- „ TUAN KAMARUL ARIFFIN BIN MOHAMED YASSIN (Dilantik).
- „ TUAN HAJI KHALID BIN HAJI ABDULLAH, A.M.N., J.P. (Dilantik).
- „ TAN SRI LEE BOON CHIM, P.S.M., S.M.S. (Dilantik).
- „ DATUK LEE LOY SENG, D.P.M.P., J.P. (Perak).
- „ DR LIM AH SITT, P.I.S. (Johor).
- „ TAN SRI LIM CHING WAH, P.S.M., S.P.D.K., A.M.N. (Sabah).
- „ DR LIM KENG YAIK (Dilantik).
- „ TUAN M. MAHALINGAM (Dilantik).
- „ DATUK MANSOR BIN MOHAMAD, D.P.M.T., A.M.N. (Trengganu).
- „ TUAN HAJI MOHD. AMIN BIN HAJI YAAKUB, P.M.K. (Kelantan).
- „ TAN SRI MOHD. NOOR TAHIR (T.H.) TAN, P.M.N., J.M.N., C.W.E. (Dilantik).
- „ DATUK MOHD. TAHIR BIN ABDUL MAJID, D.P.M.S., S.M.S., K.M.N., P.J.K. (Dilantik).
- „ DATUK NGAU KEN LOCK, J.M.N., S.M.P., P.J.K., J.P., Datuk Kurnia Panglima Raja (Pahang).
- „ DATUK NIK HASSAN BIN HAJI NIK YAHYA, D.J.M.K., J.M.N., P.M.K. (Dilantik).
- „ TUAN OH SIEW AUN, J.P. (Pulau Pinang).
- „ TOK PANGKU PANDAK HAMID BIN PUTEH JALI, P.J.K. (Dilantik).
- „ DATUK V. PONNUSAMY PILLAI, D.P.M.P., K.M.N., P.M.P., P.J.K., J.P. (Dilantik).
- „ RAJA DATUK NONG CHIK BIN RAJA ISHAK, D.P.M.S., J.S.M., S.M.S., P.J.K. (Selangor).
- „ TUAN SEAH TENG NGIAB, S.M.J., P.I.S., J.P. (Dilantik).
- „ DATUK DR C. SINNADURAI, P.S.D., P.N.B.S., D.P.M.P., J.M.N., S.M.K., S.M.B., P.J.K. (Dilantik).
- „ PUAN HAJJAH SALMAH BINTI SHEIKH HUSSEIN, A.M.N. (Dilantik).
- „ DATUK SYED HASSAN AIDID, D.P.M.N., J.M.N., P.J.K., J.P. (Pulau Pinang).
- „ DATUK SYED KECHIK BIN SYED MOHAMMAD, P.G.D.K. (Sabah).
- „ TUAN SYED OMAR BIN SYED HUSSAIN, S.M.P., A.M.N. (Perlis).
- „ TUAN TING MING HIA (Sarawak).
- „ PUAN HAJJAH CIK TOM SAUDAH BINTI HAJI OTHMAN, A.M.N., P.P.N. (Kedah).
- „ TUAN S. M. VELLAYAPPA, S.D.K., A.M.N., J.P. (Kedah).
- „ DATUK WAN IBRAHIM BIN WAN TANJONG, J.M.N., P.J.K., Orang Kaya Indera Maharaja Purbu Jelai (Pahang).
- „ DATUK DR WEE KHOON HOCK, D.P.M.K., A.K., Datuk Kaya Pati (Dilantik).
- „ PUAN ZAWIAH BINTI ABDULLAH, P.J.K., P.P.N. (Trengganu).

DEWAN NEGARA

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Negara: Lim Joo Keng.

Timbalan Setiausaha: Haji A. Hasmuni bin Haji Hussein.

Penolong Kanan Setiausaha: Mohd. Salleh bin Abu Bakar.

Penterjemah Melayu Kanan/Pemangku Penolong Setiausaha: Ghazali bin Haji Abd. Hamid.

BAHAGIAN PENYATA RASMI PARLIMEN

Penyunting: Yahya Manap.

Penolong Penyunting: P. B. Menon.

Penolong Penyunting: Osman bin Sidik.

Pemberita-pemberita:

N. Ramaswamy.

Louis Yeoh Sim Ngoh.

Abdul Rahman bin Haji Abu Samah.

Suhor bin Husin.

Amran bin Ahmad.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof.

Margaret Chye Kim Lian.

Puan Ng Chong Kin.

Puan Kong Yooi Thong.

Juliah binti Awam.

Supiah binti Dewak.

Ismail bin Hassan.

BENTARA MESYUARAT

Mejar (B) Shariff bin Md. Saad

MALAYSIA

DEWAN NEGARA

Rabu, 26hb Januari, 1977

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

DOA

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*)

USUL-USUL

**LAPURAN SKIM GAJI BARU
JAWATANKUASA KABINET**

2.30 ptg.

Timbalan Perdana Menteri (Dr Mahathir bin Mohamad): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mengemukakan satu Usul yang berbunyi seperti berikut:

“Bahawa memandang kepada LAPURAN SEMULA SURUHANJAYA GAJI DI RAJA 1975 yang akan melibatkan kos pelaksanaannya melebihi kemampuan Kerajaan, disamping tanggungjawab perbelanjaan yang besar yang diperlukan untuk pembangunan dan memelihara keselamatan negara;

Dan memandang kepada implikasi terhadap semua golongan berpendapatan rendah yang bekerja sendiri terutamanya golongan tani, nelayan, pengusaha kecil dan kepada golongan yang menganggur;

Dan memandang kepada pembahagian kenaikan gaji dalam perkhidmatan awam yang tidak seimbang seperti yang diperakukan dalam Lapuran itu, yang akan menimbulkan implikasi yang meluaskan terhadap kepentingan negara keseluruhannya;

Dan dengan mengambil ingatan atas kesanggupan Kerajaan untuk memperbaiki tanggagaji pekerja-pekerjanya;

Maka dengan ini Dewan ini mengambil ketetapan menyokong Pendirian Kerajaan tidak menerima perakuan-perakuan dalam Lapuran Semula Suruhanjaya Gaji Diraja 1975, serta menyokong sepenuhnya keputusan Kerajaan untuk melaksanakan

skim gaji baru yang berasaskan kepada Lapuran Kerajaan sebagaimana yang disediakan oleh Jawatankuasa Kabinet yang telah dibentangkan dalam Dewan ini; dan menyokong sebarang tindakan Kerajaan untuk menentukan supaya tuntutan gaji tidak menjejaskan ketenteraman dan ekonomi negara.”

Tuan Yang di-Pertua, saya suka memaklumkan kepada Dewan ini bahawa Usul yang baru saya sampaikan tadi adalah meminda Usul yang telah pun diedarkan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat mengikut Peraturan 27 Majlis Mesyuarat Dewan Negara.

Tuan Yang di-Pertua, Malaysia adalah sebuah negara demokratik—iaitu Kerajaan—nya dipilih oleh rakyat.

Ini bermakna bahawa Kerajaan ini bertanggungjawab kepada rakyat.

Tanggungjawab ini bukan sahaja kerana susunan undang-undang perlembagaan yang memberi kuasa kepada rakyat memilih dan membentuk corak Kerajaan, tetapi juga dari segi pembiayaan perbelanjaan pentadbiran dan urusan Kerajaan.

Kerajaan ini tidak akan dapat berjalan jika rakyat tidak membiayainya melalui anika jenis hasil dan cukai yang rakyat membayar. Tidak ada seorang pun rakyat yang tidak membayar cukai kerana bentuk cukai yang dikenakan ada yang direct dan ada yang tidak direct.

Mereka yang membayar cukai pendapatan merasai betul tekanan cukai yang mereka membayar. Tetapi yang tidak membayar cukai pendapatan juga membayar melalui cukai ke atas barang-barang impot seperti kain baju dan makanan, tambang-tambang perjalanan, dan lain-lain.

Kerajaan bukan firma swasta dalam mana terdapat majikan dan pemegang saham yang mahu untung untuk diri mereka. Dalam

firma swasta jika perbelanjaan urusan dapat dikurangkan, maka majikan dan pemegang saham dapat lebih untung.

Kerajaan tidak akan mendapat keuntungan yang lebih kerana mengurangkan belanja urusan, iaitu jika Kerajaan yang dilantik oleh rakyat dianggap sebagai majikan. Apa juga perolehan dari cukai dan sebagainya dibelanja untuk rakyat. Dan biasanya perbelanjaan ini disusun supaya yang miskin mendapat pertolongan dari kutipan cukai daripada mereka yang kaya. Ini bermakna yang akan awal-awal merasai kekurangan wang Kerajaan ialah golongan yang miskin termasuk mereka yang menganggur.

Dalam sistem belanjawan yang kita amalkan sekarang, kumpulan wang dari anika jenis cukai dipersatukan dan dibelanja untuk pengurusan (iaitu gaji dan lain-lain belanja yang berulang setiap tahun), untuk berbagai jenis subsidi dan pembayaran balik hutang-hutang negara. Perbelanjaan untuk pembangunan boleh dibuat dari hasil kutipan cukai atau jika ini tidak mencukupi, dari wang yang dihutang. Walau bagaimanapun, hutang tidak boleh melebihi kemampuan Kerajaan membayar balik dari jumlah hasil kutipan cukai.

Di waktu ini hampir semua kutipan cukai diguna untuk pengurusan dan tidak ada yang diguna untuk pembangunan. Ini bermakna jika hasil tidak bertambah, sebarang tambahan belanja pengurusan akan memburukkan kedudukan kewangan Kerajaan. Bila ini berlaku akibatnya mungkin *de facto* penurunan nilai mata wang—iaitu samalah dengan berkata kenaikan harga barang-barang keperluan atau yang lebih dikenal sebagai inflasi.

Dalam keadaan inflasi golongan yang tetap akan menderita ialah golongan yang berpendapatan rendah. Dalam tahun 1975, oleh kerana Kerajaan menghadapi kesulitan wang akibat kurang permintaan bahan-bahan mentah keluaran negara ini, Kerajaan terpaksa adakan job freeze. Kesannya ialah ramai yang berharap mendapat kerja dengan Kerajaan terpaksa menganggur.

Sudah tentu jika perbelanjaan pengurusan Kerajaan melebihi kemampuannya, pengambilan pekerja baru terpaksa dikurangkan. Ini tetap akan berlaku jika tanggagaji pegawai yang ada sekarang dinaikkan sehingga Kerajaan tidak dapat menampungnya.

Tuan Yang di-Pertua, memandang kepada kesan-kesan buruk terhadap rakyat terutama rakyat yang miskin dan mereka yang menganggur, Kerajaan terpaksa memeriksa dengan teliti sebarang tambahan perbelanjaan yang terjadi kerana salary revision. Kerajaan tidak akan jadi lebih kaya kerana tidak menaikkan gaji kakitangannya. Kabinet tidak akan dapat keuntungan yang lebih kerana mengawal kenaikan gaji. Sebaliknya kenaikan gaji akan menjadi anggota-anggota Kerajaan yang dipilih oleh orang ramai yang termasuk di antaranya lebih 500,000 pegawai, lebih popular. Tetapi perbuatan mencari popularity dengan membelanjakan wang Kerajaan (iaitu wang rakyat) secara tidak bertanggungjawab bukanlah sesuatu yang Kerajaan Barisan Nasional yang dipilih oleh rakyat sanggup melakukan. Biarlah Kerajaan ini tidak popular asalkan negara tidak jadi bankrap seperti yang telah berlaku kepada beberapa buah negara yang Kerajaannya lebih mementingkan populariti dan pengekaluan kuasa mereka.

Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan Malaysia adalah sebuah Kerajaan yang kompleks. Bukan sahaja Malaysia berbentuk federal dan mempunyai Kerajaan Pusat dan 13 buah Kerajaan Negeri yang berlainan sejarahnya serta pentadbirannya tetapi kita juga ada Kerajaan—Kerajaan tempatan, perkhidmatan berasingan seperti perkhidmatan pelajaran dan beberapa badan-badan berkanun yang bebas daripada sistem dan peraturan biasa Jabatan Kerajaan. Oleh sebab terbahaginya badan-badan pentadbiran ini dan latar belakang yang berlainan maka tanggagaji dan lain-lain susunan juga tentu tidak sama antara satu dengan yang lain.

Sejak tahun enam puluhan Kerajaan telah cuba mengimbangkan kedudukan gaji dan lain-lain syarat dalam semua badan-badan pentadbiran ini. Beberapa suruhanjaya gaji telah ditubuh untuk menyelaraskan gaji. Bermula dengan Suruhanjaya Gaji Suffian untuk Perkhidmatan Awam, Suruhanjaya Gaji Aziz ditubuh untuk Perkhidmatan Pelajaran dan Suruhanjaya Gaji Harun untuk Kuasa-kuasa Tempatan dan Badan-badan Berkanun. Dua buah Committee juga ditubuh untuk menyusun gaji dalam Angkatan Bersenjata iaitu Jawatankuasa Gaji Sheikh Abdullah dan Jawatankuasa Tun Aziz untuk perkhidmatan Kehakiman.

Kelima-lima buah badan ini membentuk tanggagaji mengikut keadaan masa dan oleh

sebab itu, walaupun tarikh kuatkuasa adalah sama iaitu bermula dari tahun 1970 tetapi tanggagaji yang dibentuk dan diterima tidaklah sama. Dengan perkataan lain Malaysia pada tahun 1975 mempunyai 5 jenis tanggagaji yang berlainan.

Perbezaan tanggagaji ini menimbulkan kegelisahan di kalangan kakitangan Kerajaan. Kegelisahan ini telah bertambah disebabkan oleh inflasi yang buruk yang melanda negara kita ini pada tahun 1974. Walaupun Kerajaan telah cuba mengatasi masalah inflasi dengan memberi elaun bantuan khas (e.b.k.) atau special relief allowance kepada yang bergaji \$500 ke bawah sebulan dan ditambah dengan sebulan gaji tambahan bagi setahun untuk semua kakitangan Kerajaan, kegelisahan ini masih kekal.

Oleh itu Kerajaan telah menubuh Suruhanjaya Gaji Di Raja di bawah Tan Sri Ibrahim Ali untuk membentuk satu tanggagaji yang sama untuk semua badan-badan yang tertakluk kepada kelima-lima tanggagaji yang ada.

Malangnya laporan ini memberi kenaikan gaji yang terlalu tinggi sehingga ada yang mendapat tambahan sebanyak 100%. Oleh sebab kosnya jauh melebihi kemampuan Kerajaan, Kerajaan terpaksa rujuk balik laporan ini kepada Suruhanjaya Ibrahim Ali dan menasihati supaya kenaikan dikurangkan sekadar yang mampu dipikul oleh Kerajaan.

Suruhanjaya di Raja ini telah membuat tanggagajinya yang baru seperti dinasihat oleh Kerajaan dan telah sediakan tanggagaji ini dalam jangkamasa dua bulan sahaja.

Revised report ini telah diedarkan kepada Kesatuan-kesatuan Sekerja dan Kerajaan juga untuk mengkajinya. Sebuah Jawatankuasa Pegawai dibentuk oleh Kerajaan untuk membuat kajian ini. Kerajaan mempunyai harapan bahawa Laporan Gaji Ibrahim Ali yang kedua ini dapat dilaksanakan kerana mengikut perhitungan yang dibuat dalam Laporan itu penglibatan wang adalah sebanyak \$231 juta setahun. Jumlah ini adalah mampu dipikul oleh Kerajaan.

Malangnya Jawatankuasa Pegawai dapati bahawa anggaran ini tidak tepat kerana bilangan kakitangan Kerajaan yang diambilkira oleh Suruhanjaya Ibrahim Ali bilangan yang sebenar.

Tuan Yang di-Pertua, seperti saya telah sebutkan, tanggagaji yang baru ini akan digunakan oleh semua badan-badan pentadbiran Kerajaan, iaitu Kerajaan Pusat, Kerajaan-kerajaan Negeri, kuasa-kuasa tempatan dan badan-badan berkanun. Saya perlu sebutkan di sini bahawa kebanyakan Kerajaan Negeri mengalami difisit (deficit) dalam pengurusan pentadbiran dan terpaksa dibiayai oleh Kerajaan Pusat. Punca-punca cukai bagi Kerajaan Negeri dan kuasa-kuasa tempatan adalah terhad dan sebarang tambahan perbelanjaan tidak mungkin dipikul oleh mereka. Untuk melaksanakan tanggagaji Harun pun, beberapa kuasa tempatan tidak dapat mengadakan peruntukan sendiri dan terpaksa mendapat bantuan dari Kerajaan Negeri yang seperti mana saya katakan tadi, tidak ada cukup wang.

Apa yang jelas daripada ini ialah sebarang tambahan gaji kerana melaksanakan tanggagaji baru akhirnya mesti dipikul oleh Kerajaan Pusat. Ini bermakna perkiraan peruntukan yang diperlukan ialah jumlah wang yang terlibat bukan sahaja bagi Kerajaan Pusat, tetapi juga 13 buah Kerajaan Negeri, Kuasa-kuasa Tempatan (iaitu City Council, Municipality, Town Council dan Local Council) dan berpuluh badan-badan berkanun yang ada sekarang.

Suruhanjaya Ibrahim Ali telah mengambilkira cuma kakitangan Kerajaan Pusat dan bilangan kakitangan yang disebutkan ialah 280,000 (termasuk polis dan tentera). Mengikut angka yang dipersetujui oleh Kesatuan-kesatuan Sekerja sendiri bilangan yang sebenar untuk Kerajaan Pusat sahaja ialah 292,000 tidak termasuk bilangan mereka yang ada dalam Polis dan Tentera.

Jika polis dan tentera diambilkira dan dijumlah pula dengan kakitangan Kerajaan Negeri, Kuasa-kuasa Tempatan dan Badan-badan Berkanun, bilangan yang sebenarnya ialah 560,000 iaitu dua kali lebih dari angka yang disebut oleh Suruhanjaya Ibrahim Ali. Oleh kerana bilangan Suruhanjaya Ibrahim Ali adalah kurang maka tambahan perbelanjaan yang disebut oleh Laporan Ibrahim Ali adalah hampir tepat iaitu \$231 juta. Jika bilangan kakitangan yang sebenar diambilkira, jumlah perbelanjaan yang diperlukan tentulah berlipat menjadi sekurang-kurangnya \$462 juta. Walau bagaimanapun, Laporan Suruhanjaya Ibrahim Ali tidak menerangkan asas dan cara perhitungan yang memberi jumlah yang rendah ini.

Jawatankuasa Pegawai yang memeriksa peruntukan wang yang diperlukan telah mendapati bahawa peruntukan tambahan yang diperlukan jika Lapuran Ibrahim Ali ini dilaksanakan sepenuhnya bagi satu tahun ialah \$576.6 juta tidak termasuk tambahan gaji untuk tentera dan polis dan bonos serta juga tunggakan gaji.

Oleh kerana perbelanjaan ini lebih daripada yang dapat dipikul oleh Kerajaan, Jumaah Menteri telah menubuh sebuah Jawatankuasa Kabinet untuk memeriksa masaalah yang ditimbulkan oleh Lapuran Tanggagaji Ibrahim Ali.

Sementara itu Kesatuan-kesatuan Sekerja dalam Perkhidmatan Kerajaan telah mengelisah dan mengancam tindakan perusahaan. Kerajaan ingin mengelak dari berlakunya tindakan perusahaan tetapi kesan daripada pelaksanaan tanggagaji yang tinggi adalah lebih buruk terhadap negara daripada kesan apa-apa tindakan perusahaan. Kesan belanjawan yang tidak dikawal akan menjadi negara ini bankrap dan Kerajaan Barisan Nasional yang memerintah sekarang tidak sanggup menjadikan negara ini bankrap di masa pemerintahannya. Sebab itu walaupun Kesatuan-kesatuan mengancam negara dengan tindakan mogok dan lain-lain, Kerajaan tidak dapat melayan tuntutan mereka tanpa menentukan bahawa kenaikan gaji tidak akan menghancurkan ekonomi negara.

Perkiraan belanja tambahan yang dibuat oleh Kerajaan telah disangsi oleh Kesatuan Sekerja. Oleh itu, Kerajaan bersetuju supaya mereka memeriksa perkiraan ini. Malangnya mereka tidak pun mahu menerima perkiraan yang dibuat oleh pengerusi bebas Jawatankuasa Penyemak Kos, iaitu Datuk Ahmad Noordin yang telah mengambil semua faktor yang ditekankan oleh mereka sendiri. Mereka membuat perhitungan mereka sendiri yang tidak berpandu kepada perakuan Ibrahim Ali dengan sepenuhnya. Perhitungan mereka sendiri inipun adalah terlalu tinggi untuk diterima oleh Kerajaan—iaitu perhitungan yang termasuk di dalamnya semua elemen-elemen yang terkandung dalam Lapuran Ibrahim Ali.

Tuan Yang di-Pertua, perlu saya jelaskan di sini bahawa elemen-elemen Suruhanjaya Ibrahim Ali ini termasuk:

1. Kenaikan Gaji bersih,
2. Housing subsidy yang berkekalan untuk semua mereka yang tidak mendapat rumah Kerajaan,

3. Bonos sebulan gaji setahun dikekalkan,
4. Pension factor 1/450 serta kenaikan semua pencen sekarang sebanyak 10%. Kenaikan pencen ini dicadangkan bagi pesara-pesara (pensioners) yang ada sekarang ini adalah terkeluar daripada bidang tugas Suruhanjaya Ibrahim Ali, tetapi recommendation ini dibuat juga,
5. Kenaikan elaun-elaun, dan
6. Perlaksanaan Lapuran ini bermula daripada 1-1-75.

Jika elemen 1, 2, 3, 4 dan 5 diambil kira kos mengikut angka yang rendah sekali yang dibuat oleh Kesatuan Sekerja sendiri ialah \$518.45 juta. Jika perlaksanaannya bermula daripada 1-1-75 seperti disebut oleh Suruhanjaya Ibrahim Ali dan dituntut oleh Kesatuan Sekerja jumlah gaji tunggakan serta kos tahun pertama pelaksanaan sepenuh ialah sebanyak \$1,096.73 juta (termasuk perkiraan untuk polis dan tentera).

Angka yang disediakan oleh Kerajaan ialah \$717.85 juta bagi tahun pertama dan \$1,461.81 juta jika dilaksanakan daripada 1-1-75 dan perkiraan oleh Y.B. Dato Ahmad Noordin ialah sebanyak \$651.3 juta bagi tahun pertama dan \$1,296.43 juta jika dari 1-1-75 untuk semua kakitangan Kerajaan (termasuk polis dan tentera).

Memandang kepada kos yang begini tinggi Kerajaan tidak ada jalan lain melainkan mengurangkan nisbah kenaikan dan membentuk tanggagaji yang lebih adil.

Tanggagaji baru yang dibentuk oleh Kerajaan ini berasas kepada prinsip-prinsip berikut:

1. Gaji bersih iaitu gaji tanpa elaun-elaun yang berkekalan yang diberi kepada semua kakitangan selama mereka berkhidmat.
2. Rate for the job,
3. Kelayakan dan latihan,
4. Faktor ekonomi dan sosial; dan
5. Parity atau perbezaan nisbah yang adil horizontally—iaitu di peringkat yang sama dan vertically iaitu antara peringkat bawah dengan peringkat atas.

Gaji bersih tidak boleh ada elaun-elaun berkekalan yang diberi kepada semua pekerja. Elaun-elaun berkekalan adalah sebenarnya gaji kerana dibayar tanpa sebab-sebab istimewa. Sepatutnya gaji merupakan satu

living wage iaitu gaji adalah sara hidup—dan sara hidup bermakna pembiayaan makan, pakaian dan kediaman. Jadi gaji bersih sepatutnya sudah ada elemen-elemen tiga ini.

Oleh sebab itu housing subsidi dan bonos tidak patut ada dalam tanggagaji yang permanent. Berasas kepada prinsip gaji bersih Jawatankuasa Kabinet memasukkan elemen housing subsidi dan bonos ke dalam gaji bersih. Bagi mereka yang gajinya rendah kebanyakan daripada kumpulan I.M.G. perbuatan mencantumkan gaji dengan subsidi rumah dan bonos tidak menjadi gaji mereka kurang daripada yang diperakukan oleh Ibrahim Ali. Sebenarnya mereka akan mendapat lebih.

Contohnya, bagi mereka yang akan mendapat gaji minima Ibrahim Ali sebanyak \$150 sebulan, mereka akan dapat \$195 sebulan, iaitu lebih daripada jumlah \$150 gaji bersih dicampur dengan subsidi perumahan dan bonos.

Bagi kebanyakan daripada pekerja gaji rendah, gaji bersih yang dicadangkan oleh Kerajaan adalah tinggi lagi, atau sama paras, atau jika rendah sekalipun, tidak jauh beza-nya daripada yang dicadang oleh Ibrahim Ali.

Oleh kerana gaji-gaji bersih diambilkira dalam pembayaran tunggakan atau backpay, ini bermakna backpay akan bertambah bagi majoriti pekerja. Perlu saya terangkan di sini iaitu amalan biasa yang diterima oleh Kerajaan dan juga Kesatuan Sekerja dalam perkhidmatan awam ialah sebarang gaji baru perlaksanaannya daripada segi backpay terhadap kepada gaji bersih sahaja. Sebarang elaun yang diadakan tidak diambilkira dalam menentukan backpay atau tunggakan. Jadi, dalam gaji Ibrahim Ali gaji \$150 diberi housing allowance sebanyak lebih kurang \$26 dan housing allowance ini tidak diambilkira di waktu membayar backpay. Sebaliknya, gaji yang kita bentuk ini sudah pun memasukkan housing allowance dalam gaji bersih dan ini akan diambilkira di dalam perkiraan backpay.

Berkenaan dengan Rate for the Job, iaitu gaji sepatutnya mengambilkira jenis dan tanggungjawab pekerja, ini diambilkira, termasuk pemberian elaun. Satu daripada elaun yang dimansukh oleh Suruhanjaya Ibrahim Ali ialah "tonnage allowance" yang ada

kaitan dengan banyaknya tonnage barang-barang yang dihandle atau diusahakan oleh pekerja-pekerja pelabuhan. Ini telah dibatalkan oleh Suruhanjaya Ibrahim Ali, tetapi kita telah mengwujudkan balik semula elaun ini memandang bahawa ini adalah satu elaun yang ada kaitan dengan Rate for the Job.

Tanggagaji baru juga mengambilkira kelulusan dan latihan, di mana relevant, berkenaan dengan point of entry atau gaji permulaan bagi satu-satu tanggagaji dan bagi seseorang pekerja, iaitu untuk perkhidmatan yang sama kalau kelulusan adalah berbeza mereka tidak akan bermula dengan gaji yang sama, umpamanya, perbezaan antara Pass Degree dengan Honours Degree, tetapi kadangkala apabila kelulusan ini tidak ada kesannya terhadap pekerjaan yang akan dibuat, maka ini tidak akan diambilkira kerana kita memegang kepada Rate for the Job. Berkenaan dengan faktor ekonomi dan sosial, kita menimbang untuk keseluruhan kesan ekonomi dan sosial terhadap tanggagaji dan juga kesan tanggagaji terhadap ekonomi negara dan kemasyarakatan. Kenaikan sara hidup atau cost of living tidak boleh diatasi dengan kenaikan gaji dengan paras yang sama dengan paras inflasi. Perbuatan ini akan menaikkan paras inflasi lagi—terutama apabila melibatkan 550,000 orang dalam negara yang mempunyai penduduk cuma 11 juta, termasuk anak kecil dan orang tua yang tidak bekerja.

Kenaikan gaji mestilah dikawal supaya kesan terhadap inflasi tidak menjadi terlalu sangat. Ini bermakna di waktu inflasi kita mesti menerima taraf hidup yang rendah daripada sebelum inflasi. Pada perhitungan yang akhir, seseorang dan juga sesebuah negara mesti hidup mengikut kemampuannya. Perbuatan cuba hidup dengan taraf yang biasa walaupun pendapatan sudah kurang (secara relatif) akan menghancurkan ekonomi negara sepertimana ia akan burukkan ekonomi seseorang.

Oleh itu, saya ingin tegaskan bahawa gaji baru yang disyorkan tidak akan membolehkan seseorang itu hidup seperti sebelum inflasi. Sebenarnya, tidak ada skim gaji yang praktikal yang boleh memberi balik taraf hidup yang lama seperti sebelum inflasi.

Begitu juga kita ambilkira kesan gaji terhadap inflasi. Tidak dapat inflasi akan bertambah akibat kenaikan gaji yang terlalu tinggi—lebih-lebih lagi kenaikan yang tidak

mampu dipikul oleh Kerajaan. Inflasi yang bertambah akan menindas kehidupan mereka yang tidak ada gaji tetapi bekerja sendiri seperti peniaga kecil, petani, nelayan dan yang teruk sekali ialah mereka yang menganggur, kerana mungkin kenaikan gaji peluang-peluang kerja bagi mereka tidak akan wujud.

Tanggagaji baru tidak akan membeza sangat antara mereka yang gaji kecil dengan mereka yang gaji besar. Perbezaan antara kedua mengikut Suruhanjaya Ibrahim Ali ialah 27 kali ganda, tetapi cadangan Kerajaan memberi perbezaan sebanyak $18\frac{1}{2}$ kali ganda sahaja. Lapuran Ibrahim Ali mencadangkan maximum pay bagi pegawai yang rendah sekali ialah \$220 sebulan berbanding dengan yang tinggi sekali sebanyak \$5,950 tetapi cadangan Kerajaan ialah menaikkan maximum pay bagi pegawai yang rendah sekali daripada \$220 kepada \$285 dan mengurangkan maximum pay bagi pegawai yang tinggi dan menaikkan yang rendah, maka yang tinggi ini cuma $18\frac{1}{2}$ kali ganda sahaja lebih daripada yang rendah. Sebaliknya, dalam Lapuran Ibrahim Ali dianya 27 kali ganda.

Berkenaan dengan pencen, sungguhpun faktor 1/600 yang dicadang oleh Kerajaan adalah kurang daripada yang dicadangkan oleh Suruhanjaya Ibrahim Ali, tetapi kerana dicantum elaun dan gaji bersih dan dengan itu gaji bersih ditinggikan, faktor yang rendah sedikit ini tidak mengurangkan sangat pencen yang didapati oleh mereka yang bergaji rendah iaitu perkiraan pencen bukan berasaskan kepada mereka yang bergaji sehabis rendah \$220 tetapi berasaskan kepada \$285. Walaupun faktornya 1/600 tetapi kerana gaji bersih ini adalah tinggi, jadi kesannya tidak begitu sangat kepada mereka yang gaji rendah. Bagi mereka yang bergaji tinggi pula, baru-baru ini pihak Kerajaan telah mengecualikan pembayaran cukai pendapatan oleh mereka yang menerima pencen. Jadi, walaupun faktor 1/600 ini rendah daripada Ibrahim Ali tetapi kerana pengecualian daripada membayar cukai pendapatan, maka tidaklah kurang sangat pencen yang didapati oleh mereka yang bergaji tinggi. Sebenarnya, jika kita memegang kepada pencen faktor 1/450 yang dicadangkan oleh Suruhanjaya Ibrahim Ali yang pada ketika itu tidak tahu bahawa kita akan mengecualikan cukai pendapatan, dengan tidak adanya cukai pendapatan kepada pencen ada kemungkinan

orang yang mendapat pencen mendapat take-home pay lebih daripada atau sama dengan mereka yang sedang bekerja dan gaji mereka ditolak cukai yang dibayar. Oleh sebab itu, kita tidak dapat menerima pencen faktor 1/450.

Suruhanjaya Ibrahim Ali membatalkan 87 jenis elaun daripada 200 yang ada. Kerajaan mengekalkan balik 37 daripada yang telah dibatalkan. Disamping itu pula setengah-setengah elaun yang kita kekalkan dinaikkan quantumnya.

Pemindahan dari tanggagaji lama kepada tanggagaji baru yang dicadangkan oleh Kerajaan adalah lebih baik daripada yang dicadangkan oleh Lapuran Ibrahim Ali. Dalam Lapuran Ibrahim Ali pemindahan daripada tanggagaji lama kepada tanggagaji baru ialah dengan cara mengambil gaji sekarang ini dijumlahkan kepadanya e.b.k. (elaun bantuan khas) dan selepas itu dipindahkan kepada gaji yang sedikit lebih daripada jumlah ini. Bagi mereka yang tidak dapat elaun bantuan khas sudah tentulah ini tidak dapat dilakukan. Tetapi pihak Kerajaan mencadangkan bahawa bagi semua pegawai pemindahan ini dilakukan dengan cara menjumlahkan gaji bersih yang mereka dapat sekarang dengan elaun bantuan khas dengan bonos dengan 5% pula daripada jumlah ini dan selepas itu barulah dipindahkan kepada tanggagaji baru. Bagi mereka yang menerima gaji di bawah Skim-skim Suffian dan Aziz dan juga bagi Harun untuk Kuasa-kuasa Tempatan oleh kerana semua sekim-sekim ini tidak baik seperti Sekim Harun untuk Badan-badan Berkanun, pemindahan kepada tanggagaji baru dibuat dengan dua tangga (two steps) iaitu daripada gaji sekarang dipindahkan dahulu kepada tanggagaji Harun untuk Badan-badan Berkanun iaitu tanggagaji yang terbaik sekali sekarang, selepas itu barulah kita melalui proses menambah elaun bantuan khas dan bonos dan ditambah pula 5% lepas itu dipindahkan kepada gaji baharu yang mana ini bermakna bahawa tanggagaji yang akan diterima oleh pegawai adalah lebih tinggi daripada tanggagaji yang ditentukan oleh Ibrahim Ali. Ini ada kesannya berkenaan dengan "backpay" dan juga ada kesannya berkenaan dengan perkiraan pencen.

Berkenaan dengan masaalah "backdating", Kerajaan bersetuju supaya tanggagaji baru bermula daripada 1-1-76 dan bukan 1-1-75 seperti dicadang oleh Suruhanjaya Ibrahim

Ali. Sebabnya adalah jelas dari perhitungan wang yang akan terlibat jika tanggagaji Kerajaan ini dilaksanakan.

Tuan Yang di-Pertua, cadangan gaji baru Kerajaan ini bukan satu cadangan yang melibatkan perbelanjaan yang terlalu rendah. Sebenarnya, perbelanjaan masih tinggi tetapi Kerajaan berpendapat bahawa Kerajaan boleh memikulnya.

Secara ringkas ingin saya jelaskan iaitu perbelanjaan yang dikehendaki untuk tahun yang pertama ianya dilaksanakan ialah sebanyak lebih kurang \$330 juta. Di samping itu bayaran tunggakan bagi tahun 1976 masih diperlukan. Bagi polis dan tentera—other ranks perbelanjaan bagi tahun 1976 telahpun diperuntukkan.

Jumlah besar bayaran tahun pertama serta tunggakan ialah 676.2 juta ringgit.

Saya diberitahu oleh Yang Berhormat Menteri Kewangan bahawa ini akan menyebabkan deficit dalam current account yang akan meningkat bermula daripada tahun 1977 dan meningkat lagi hingga tahun 1980. Angka-angkanya saya tidak akan sebutkan di sini dengan kerana kata Yang Berhormat Menteri Kewangan ini adalah "budgetary secret." Jadi, saya minta kepada akhbar-akhbar jangan siarkan angka yang tercatat. Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan sanggup menghadapi deficit ini kerana Kerajaan benar-benar ingin menyelesaikan masalah kenaikan gaji ini.

Sejak timbulnya tuntutan gaji seluruh Kerajaan termasuk Allahyarham Tun Haji Abdul Razak, Perdana Menteri yang telah meninggal kita, dan Y.A.B. Datuk Perdana Menteri sekarang telah berusaha sedaya-upaya untuk menyelesaikannya.

Malangnya sikap pemimpin Kesatuan Sekerja dalam perkhidmatan Kerajaan tidak mengizinkan kita mencapai penyelesaian.

Ancaman mogok dibuat bertalu-talu dan sebelum Y.A.B. Perdana Menteri berjumpa dengan mereka semalam mereka telah ancam mengadakan tindakan perusahaan pada 31hb Januari, 1977 ini.

Kemogokan oleh pekerja dalam perkhidmatan awam amatlah bahaya kepada negara. Ia bukan sahaja melibatkan majikan iaitu apa yang dikatakan Kerajaan, tetapi semua rakyat akan tertindas kerana kemogokan pekerja dalam perkhidmatan Kerajaan.

Kita telah lihat di lain-lain negeri kesan terputusnya kuasa letrik—sebagai contoh—lampu tidak ada, lift terlekat, orang yang tinggal di rumah yang tinggi terpaksa naik dan turun tangga yang tinggi, pump air tidak jalan, kalau orang tua mungkin tidak dapat langsung, pembedahan orang yang sakit dalam hospital tidak dapat dibuat dan sebagainya. Jika semua perkhidmatan berhenti, negara akan menghadapi akibat yang terlalu buruk.

Memandang kepada ancaman mogok pada 31hb Januari, 1977 dan kesuntukan masa, Kerajaan terpaksa meringkaskan proses rundingan dengan pekerja serta pembentangan usul dan lapuran-lapuran kepada Parliamnt. Saya berharap Ahli-ahli Yang Berhormat akan memaafkan Kerajaan kerana sidang ini diadakan dengan notis yang pendek dan lapuran disediakan semata-mata dibuat dalam bahasa Inggeris.

Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan tidak ada niat menekan mana-mana pihak. Kita sokong adanya Kesatuan untuk melindungi kepentingan pekerja. Tetapi kita tidak boleh menadbirkan negara ini dengan sempurna kalau kita sentiasa diancam dengan tindakan perusahaan dan pekerja-pekerja di agitate supaya tidak dapat memikirkan tentang kerja tetapi memikirkan tentang gaji sepanjang masa.

Saya percaya bahawa majority pegawai Kerajaan dan kakitangan-kakitangan adalah orang-orang yang jujur dan rajin dan memberi khidmat yang baik. Tetapi sebagai manusia biasa mereka ingin kepada kehidupan yang lebih baik. Keinginan ingin boleh dikawal oleh kebanyakan orang. Tetapi kalau ada orang yang senantiasanya membangkitkan masalah gaji dan pangkat dan membakar hati dengan anika jenis ugutan dan tindakan, mereka yang ingin bekerja baik pun akan terganggu. Akibatnya mungkin terjejas usaha-usaha Kerajaan membangunkan negara dan memberi peluang kepada semua rakyat hidup lebih bahagia.

Akhirnya, Tuan Yang di-Pertua, saya juga meminta maaf kerana Usul yang asal terpaksa dipinda. Pindaan ini dibuat supaya bukan sahaja Usul ini menjadi lebih sesuai dengan Dewan tetapi memberi flexibility dan memudahkan Kerajaan mengambil tindakan yang diperlukan untuk menyelesaikan masalah yang timbul kerana masalah gaji bagi kakitangan Kerajaan dalam semua bahagian dan peringkat di negara kita ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan. (*Tepuk*)

3.22 ptg.

Menteri Perhubungan (Tan Sri V. Manickavasagam): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun menyokong usul yang telah dibawa oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri tadi.

Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri telah menjelaskan sebab-sebab Parlimen (Dewan Negara dan Dewan Rakyat) bersidang pada hari ini dan usul itu dibentangkan untuk dibahas dan diluluskan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat. Dengan itu tidaklah payah untuk saya menghuraikannya dengan lebih lanjut lagi. Hanya saya ingin mengatakan bahawa inilah kali yang pertama dalam sejarah kemerdekaan kita, Dewan ini bersidang untuk mengkaji satu usul untuk merangka dan meluluskan perkara gaji dan lain-lain faedah pekerjaan bagi kakitangan dalam perkhidmatan awam. Sebab ini dibuat ialah kerana ini jugalah kali yang pertama Kerajaan tidak dapat menerima syur-syur yang dibuat oleh sebuah Suruhanjaya Gaji. Kadar kenaikan gaji yang dicadangkan oleh Suruhanjaya Ibrahim Ali adalah juga yang terbesar dalam sejarah kita dan beban perbelanjaan yang terlibat amat besar hingga menjelaskan kejayaan usaha-usaha kita bagi kesetabilan kewangan negara kita. Implikasi pelaksanaan syur-syur Ibrahim Ali dengan sepenuhnya mungkin akan melibatkan kedudukan tanggagaji semua sektor dan tidak akan dihadkan kepada sektor Kerajaan sahaja. Ianya akan juga menghadkan usaha dan dasar kita untuk mengurangkan perbezaan dalam pendapatan penduduk-penduduk negara kita pada amnya di bawah Dasar Ekonomi Baru.

Usul yang dibawa hari ini adalah bertujuan untuk melaksanakan tanggagaji yang dicadangkan oleh Kerajaan yang difikirkan patut dan menasabah daripada semua segi yang penting ini. Kerajaan juga memikirkan dengan kedudukan ini bahawa adalah mustahak untuk peperangan mulut (war of words) ataupun tindakan-tindakan yang lain dan mungkin akan berlaku di atas perkara ini tidak dibenarkan, dilanjutkan dan dihebatkan lagi, kerana ini hanya akan mengancamkan ketenteraman negara kita dan dengan itu sudah tentunya memburukkan suasana keselamatan dan ekonomi negara kita.

Tuan Yang di-Pertua, pada akhirnya kita harus ingat bahawa apa yang disyurkan oleh Kerajaan untuk dilaksanakan adalah adil dan berpatutan. Golongan kakitangan rendah akan mendapat faedah-faedah yang adil dan berpatutan melalui tanggagaji dan kemudahan-kemudahan yang lebih baik daripada apa yang dicadangkan oleh Lapuran Suruhanjaya Ibrahim Ali dan tunggakan yang lebih banyak lagi oleh kerana gaji bersih yang disyurkan oleh Kerajaan adalah lebih tinggi. Kakitangan yang lebih kanan juga akan mendapat faedah kenaikan ini jika dibandingkan dengan apa yang diterimanya sekarang. Saya harap kesatuan-kesatuan sekerja akan bersungguh-sungguh memerhatikan kedudukan ini dan menerima keputusan Kerajaan dalam perkara ini. Kesatuan-kesatuan Sekerja juga harus mengambil perhatian kedudukan Kerajaan dalam perkara ini. Akibat kita membaikkkan kepentingan kesetabilan kewangan dan faktor-faktor inflasi melalui perbelanjaan yang mendatangkan kesulitan kewangan perbelanjaan bahawa semua operating expenditures dan lain-lain. Kita haruslah menguasai dengan teliti. Kita tidak dapat menjalankan usaha-usaha pembangunan negara dengan Rancangan Malaysia Ketiga dan rancangan-rancangan yang akan datang akan mengurangkan bebanan inflasi terhadap rakyat yang tidak bergaji dan miskin jika kita tidak bersedia untuk mengurangkan deficit dalam perbelanjaan negara semasa. Dari segi individu dan kekeluargaan di rumah, negara mesitlah membelanjakan mengikut kemampuan kewangan kita. Inilah keperluan utama yang kita harus fikirkan dalam perkara seperti yang kita bincangkan hari ini.

Tuan Yang di-Pertua, usul yang dibentangkan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri adalah mustahak dan saya menyokongnya. (*Tepuk*)

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, saya telah difahamkan bahawa ada lebih kurang 40 orang Ahli-ahli Yang Berhormat yang hendak mengambil bahagian dalam perbincangan atas Usul ini yang dicadangkan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri tadi. Oleh itu terpaksa saya meminta Ahli-ahli Yang Berhormat semua supaya memendekkan ucapan-ucapan mereka seberapa yang boleh.

Dengan itu sahaja akan membolehkan tiap-tiap Ahli yang hendak mengambil bahagian mendapat peluang mengeluarkan hemat mereka.

Ahli-ahli Yang Berhormat, masaaalah sekarang ini terbuka untuk dibahaskan.

3.30 ptg.

Datuk Haji Ahmad bin Arshad: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun dengan penuh gembira memberikan sokongan usul yang ada di hadapan kita ini yang dikemukakan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri dan disokong oleh Yang Berhormat Menteri Perhubungan.

Kita juga telah mendengar hujjah-hujjah yang dikemukakan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri baru sebentar tadi. Saya sebagai Ahli Senate yang dilantik oleh Kerajaan Negeri Johor gemar memberikan hujjah-hujjah kepada tiga faktor.

Pertama sekali Dewan menolak.

Yang kedua, menyokong.

Yang ketiga, persediaan tindakan—kalau orang bertindak, kita tidak bertindak, kita yang hancur. Dalam hujjah saya ini, saya akan terangkan di dalam Dewan ini mudah-mudahan akan memberi menafaat kepada negara ini khasnya kepada rakyat Malaysia yang seramai sebelas juta itu.

Pada penolakan tadi, saya menyokong pendirian Kerajaan yang menolak tuntutan Majlis bersama Kebangsaan yang mendesak Kerajaan supaya melaksanakan lapuran semula Suruhanjaya Gaji Ibrahim Ali.

Yang kedua, sebagai gantinya, saya menyokong cadangan Kerajaan supaya melaksanakan satu sekim tanggungaji yang berasaskan Lapuran Jawatankuasa Kabinet.

Tindakannya, mendesak Kerajaan sekiranya Majlis Bersama Kebangsaan atau Kesatuan-kesatuan Sekerja menolak dan mengadakan timbal balas untuk tindakan perusahaan yang akan melancarkan mogok pada 31hb Januari, 1977 ini. Saya kira ini akan mengancam negara. Kerajaan hendaklah mengisytiharkan Undang-undang Dharurat. Itu senjata kepada Kerajaan yang sentiasa disokong penuh oleh Dewan yang mulia ini dan disokong penuh oleh rakyat. Kerajaan jangan bimbang, isytiharkan Undang-undang Dharurat.

Tuan Yang di-Pertua, dalam alasan saya memberikan hujjah faktor yang pertama sebagai sebuah negara yang membangun memanglah berkehendakkan kakitangan Kerajaan yang berkelayakan dalam semua bidang di samping hendak mengisi pegawai-pegawai tempatan daripada pegawai-pegawai dagang supaya dapat jentera pentadbiran Kerajaan itu berjalan dengan licin dan sempurna. Di samping itu Kerajaan pula menyediakan latihan singkat sebelum daripada pegawai-pegawai itu menjalankan tugas. Ini menunjukkan bahawa murninya cita-cita Kerajaan berkehendakkan pegawai-pegawainya supaya menjalankan tugas dengan sempurna dan teratur.

Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan juga tidak ketinggalan mengkaji dari semasa ke semasa berhubung dengan tanggagaji mereka supaya dapat disesuaikan dengan keadaan masa dan demikian juga tugas mereka yang bertanggungjawab, yang bertambah berat dari masa ke semasa maka dengan sebab itu lahirlah Suruhanjaya Gaji Suffian, Aziz, Harun dan termasuklah juga anggota polis dan kehakiman sepertimana yang disebutkan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri tadi.

Tuan Yang di-Pertua, walaupun tiap-tiap Suruhanjaya Di Raja memakan masa yang lanjut seperti Suruhanjaya Harun yang memakan masa empat tahun, tetapi Kerajaan sedia memberikan perubahan tanggagaji kepada kakitangan Kerajaan mengikut peraturan dan perakuan yang dibuat oleh Suruhanjaya-suruhanjaya itu. Walaupun negara kita ini menerima tekanan inflasi dan jeritan suara rakyat yang berpendapatan rendah dan kesannya barang-barang bertambah mahal daripada masa ke semasa. Tetapi sungutan kakitangan Kerajaan itu masih, kedengaran bahawa mereka mendapat pemberian gaji yang tidak adil terutama sekali kepada Kerajaan-kerajaan Tempatan dan Badan-badan Berkanun.

Sebagaimana yang telah saya katakan tadi bahawa Kerajaan sentiasa melayani kehendak kakitangannya supaya dapat berlakuimbangan dengan melantik satu Suruhanjaya lagi yang disebutkan Suruhanjaya Ibrahim Ali dan menyiapkan laporannya, dalam masa yang begitu singkat iaitu enam bulan.

Tuan Yang di-Pertua, dalam masa enam bulan ini, saya sebagai seorang Ahli yang

tidak begitu bijak di dalam masaalah ini, saya menganggap bahawa urusan yang dijalankan itu sangat gopoh. Suruhanjaya Gaji Harun mengambil masa empat tahun tetapi Suruhanjaya Ibrahim Ali menyiapkan dalam masa enam bulan. Saya katakan ini adalah gopoh. Dengan sebab itu, dalam hujah saya ini menolak lapuran semula. Suruhanjaya Gaji Ibrahim Ali bukan sahaja gopoh, kurang cermat, tidak menyeluruh kepada semua kakitangan Kerajaan, hanya memberikan perakuan yang lebih berat sebelah kepada pegawai-pegawai tertinggi dan tidak melibatkan kakitangan Kerajaan yang berpendapatan rendah.

Selain daripada itu ianya telah menjalankan tugasnya sebagaimana disebutkan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri tadi iaitu hanya membuat perincian kepada kakitangan Kerajaan Pusat. Sepatutnya sebagai sebuah Suruhanjaya yang begitu bebas yang diberi kuasa kepadanya boleh membuat liputan bukan sahaja kakitangan Kerajaan Pusat tetapi juga termasuk Kerajaan-kerajaan Negeri, Kerajaan-kerajaan Tempatan dan Badan-badan Berkanun. Ini saya menyangka bahawa lapuran Suruhanjaya ini cuai di dalam masaalah ini. Cuma hendak mementingkan pihak pegawai-pegawai yang atasan sahaja.

Tuan Yang di-Pertua, satu perkara yang terpaksa ditegur oleh Kerajaan ialah lapuran ini disiapkan begitu cepat dan ia telah melahirkan laporannya dengan begitu tinggi perakuan yang diminta kepada Kerajaan. Kerajaan telah menasihatkan Suruhanjaya ini supaya membetulkan balik. Dalam membetulkan semula itu, ia ada membuat kesilapan. Mereka membuat kerja kepada perkara yang tidak diberi kuasa kepadanya iaitu berhubung dengan saraan.

Jadi dengan keadaan ini, saya boleh memberi satu kesimpulan kepada Suruhanjaya Ibrahim Ali ini, walaupun bebas, saya kata ia kurang sihat terhadap negara. Mungkin ada tekanan anasir liar, kiranya perakuan yang dikehendaki atau yang ditunjukkannya itu diterima oleh Kerajaan, negara ini akan menjadi bankrap dan keadaan ekonomi negara ini akan kucar-kacir. Bilamana keadaan negara kita ini telah bankrap dan kucar-kacir ekonominya, inilah satu perkara yang sangat ditunggu-tunggu oleh musuh negara. Kalau saya katakan secara tidak langsung bahawa Suruhanjaya Ibrahim

Ali telah menerima tekanan daripada anasir-anasir yang kurang sihat supaya dengan cara tidak langsung ekonomi negara kita ini kucar-kacir.

Tuan Yang di-Pertua, Lapuran Ibrahim Ali membuat satu perakuan dengan tidak membandingkan keupayaan Kerajaan dari segi kewangan walhal mereka juga tahu Rancangan Malaysia Ketiga kita sedang dilaksanakan dan memakan belanja yang begitu besar dan belum ujud lagi belanjawan yang begitu tinggi dalam tanahair kita ini. Sekiranya dicampurkan dengan pelaksanaan perakuan Suruhanjaya Ibrahim Ali ini, saya percaya bahawa Kerajaan tidak berupaya membayarnya dan Rancangan Malaysia Ketiga itu akan gagal ataupun berjalan dengan tidak memuaskan. Tat kala itu seluruh rakyat dalam tanahair kita ini akan bangkit tidak mempersetujui dan tidak menyokong Kerajaan. Keadaan ini patut Suruhanjaya Ibrahim Ali memikirkan dengan cermat sebelum menghantarkan laporannya kepada Kerajaan.

Tuan Yang di-Pertua, menurut hemah saya oleh sebab Lapuran Suruhanjaya Ibrahim Ali ini bukan sahaja boleh ditolak bahkan hendaklah dimansuhkan dan disimpan dalam Arkib Negara kerana kalau lapuran ini masih wujud, maka bagi pihak kesatuan sekerja akan menjadikan satu alasan dan panduan kepada Kerajaan menuntut supaya Kerajaan melaksanakannya.

Tuan Yang di-Pertua, dalam hujah saya yang kedua iaitu Kerajaan yang dipilih oleh rakyat sekarang tidak berlaku adil sekiranya menolak bulat-bulat Lapuran Suruhanjaya Gaji Ibrahim Ali itu. Kerajaan bertimbang rasa kepada kakitangannya dan kepada rakyat, dengan sebab itulah Kerajaan bersusah-payah telah menyiapkan satu lapuran sebagai pengganti.

Saya juga berterima kasih kepada pegawai-pegawai Kerajaan yang bertungkus-lumus menyiapkan lapuran gaji baru daripada Kabinet ini untuk dibentangkan di Parlimen ini dan juga diberitahu kepada rakyat. Tuan Yang di-Pertua, dengan ini dapatlah Kerajaan menunjukkan kepada rakyat dan juga kepada kakitangan betapa jujur nya Kerajaan terhadap mereka. Kita berfikir kalau tidak ada kakitangan Kerajaan dan pegawai Kerajaan yang mentadbirkan urusan negara ini, harapan rakyat juga akan terbengkalai. Dengan sebab itulah Kerajaan melahirkan

satu tanggagaji baru sebagaimana yang disebutkan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri tadi.

Tuan Yang di-Pertua, saya tidak mengkaji dengan begitu mendalam dalam masaalah lapuran tanggagaji baru Jawatankuasa Kabinet ini tetapi saya dapat memberikan pandangan bahawa ia mempunyai prinsip yang konkrit yang memberikan perakuan yang adil dan sesuai dan berkeupayaan pula bagi membiayainya. Ertinya, kita hendak membiayai satu projek yang kita hendak beri kepada orang, tanya diri kita samada berupaya atau tidak. Saya ucapkan syabas walaupun kita sedang menghadapi Rancangan Malaysia Ketiga Kerajaan dapat membuat satu tanggagaji yang akan diberikan kepada kakitangannya. Walau bagaimanapun, melibatkan perbelanjaan yang banyak juga iaitu \$604 juta, bukan satu perkara yang kecil, akan meliputi semua kakitangan Kerajaan termasuk askar dan polis yang berjumlah 566,895 orang. Ini menggembirakan kita, selain daripada memberi keutamaan kepada polis dan askar termasuk juga Suruhanjaya Gaji yang dilaporkan oleh Kerajaan ini memberikan keutamaan kepada kakitangannya yang berjumlah 300,000 yang berpendapatan rendah. Menfaat ini mereka terima tetapi mereka sangat sedikit menerima dalam Lapuran Ibrahim Ali. Itulah sebab saya katakan tadi bahawa Lapuran Ibrahim Ali itu adalah berat sebelah.

Tuan Yang di-Pertua, saya harap bahawa Majlis Bersama Kebangsaan akan dapat menerima Lapuran Kabinet ini demi ahli-ahli Majlis itu memandang jauh ke hadapan dan menimbangkan masaalah negara, keselamatan negara dan kepentingan negara. Saya harap ahli-ahli Majlis itu juga bertimbang rasa kepada rakyat jelata yang 80% daripadanya penduduk luar bandar yang mana keadaan hidup mereka samada peladang, nelayan dan penduduk-penduduk kampung baru menerima hanya kurang daripada \$100 sebulan, tambahan pula kita mesti bertimbang rasa kepada rakyat kita yang menganggur dalam tanahair kita. Kalau kita laksanakan Lapuran Ibrahim Ali tentulah kurang Kerajaan, Majlis Daerah, Majlis Tempatan dan Badan-badan Berkanun mengambil pekerja-pekerja sebab pembayarannya begitu tinggi. Dengan keadaan ini banyak faedahnya kalau dapat diterima oleh Majlis Kebangsaan ini akan lapuran tanggagaji yang ditunjukkan oleh Kerajaan.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga suka mengingatkan Kerajaan walaupun lapurannya akan dilaksanakan kelak yang akan menurunkan antara yang tinggi dengan yang rendah sebanyak 27 kali ganda jika dibandingkan di bawah Suruhanjaya Ibrahim Ali kepada 18 di bawah skim gaji baru, tetapi wang pusingan akan mengalir dengan hebatnya di tangan rakyat dan saya khuatir wang yang keluar berjuta-juta ringgit ini akan menaikkan inflasi di dalam negeri ini. Saya harap Kerajaan mengawasi dengan begitu cermat pada pembayarannya kelak sekurang-kurangnya dapat menahan inflasi yang sedang menurun dalam negara kita. Yang kedua, ada pula ahli-ahli perniagaan yang sedang menunggu peluang keemasan ini yang mereka akan ragut wang-wang pemberian daripada Kerajaan ini dengan cara halal dalam masa yang begitu singkat, mereka akan kaya-raya mendapat laba dengan seberapa segera, tetapi kakitangan Kerajaan akan terjerumus juga dalam hutang sebagaimana keadaannya yang ada sekarang. Masaalah-masaalah ini patut bagi pihak Kerajaan mengawasinya.

Tuan Yang di-Pertua, saya mengharapkan juga Kerajaan ketika berunding dengan pihak Majlis Bersama Kebangsaan mudah-mudahan Majlis ini dapat menerima lapuran tanggagaji baru Kerajaan, dan dapat menggunakan diplomasi dengan cara bermesyuarat, muhibbah dan beramah-mesra kerana yang kita huraikan kepada mereka itu ialah hak ahli-ahlinya, wang yang datang daripada Kerajaan, sebab selama ini kita percaya ahli-ahli Kesatuan Sekerja dan pegawai-pegawai Kerajaan telah menunjukkan kejujuran dan keikhlasan kepada Kerajaan pada menjalankan pentadbiran sejak kita lepas mencapai kemerdekaan iaitu sejak kita adakan suruhanjaya lepas tahun 1960. Saya mengharapkan kepada Kerajaan mestilah mensifatkan dirinya sebagai bapa kiranya anaknya dapat menerima, sebab melalui tingkah laku bapa yang begitu baik, sebagaimana yang saya sebutkan tadi, insya Allah, anaknya yang begitu keras hati akan berfikir panjang, maka dengan ini terciptalah satu sejarah dalam tanahair kita Majlis Bersama Kebangsaan dapat menyesuaikan keadaan negara yang begitu muda yang akan membangun, yang masyhur ke seluruh dunia bahawa keadaan hidup di Malaysia ini dalam keadaan harmoni, walaupun kita ada berbilang keturunan dan ugama. Ini harapan saya.

Tuan Yang di-Pertua, menurut Lapuran Tanggagaji Kerajaan akan membuat tambahan kepada semua kakitangan Kerajaan. Apa yang saya harapkan jentera-jentera Kerajaan pada masa akan datang hendaklah Kerajaan kemaskan, dikaji balik samada Kerajaan Tempatan, Badan-badan Berkanun kerana rakyat sentiasa mengikuti perkembangan pegawai-pegawai Kerajaan dari semasa ke semasa dan Kerajaan tahu bahawa Kerajaan telah mengeluarkan bermillion-million ringgit untuk gaji mereka. Dengan sebab itu, saya harap Kerajaan akan mengkaji semula pentadbiran Kerajaan dan menengok juga Jabatan-jabatan yang mana lebih pegawai-pegawainya patut dikurangkan, dimasukkan ke jawatan lain. Dengan keadaan itu peruntukan yang kita keluarkan ini akan menjadi ekonomik kepada negara kita.

Saya sangat berterima kasih dalam lapuran ini dapat juga diselitkan satu perubahan baru berhubung dengan kakitangan Kerajaan, terutama sekali orang Islam iaitu mereka boleh berihat pada hari Jumaat sampai 75 minit. Ini satu perkara yang sangat baik, dapatlah kesempatan kakitangan Kerajaan yang beragama Islam boleh sembahyang, boleh makan dan boleh berihat dan selepas itu mereka boleh bertugas semula. Walau bagaimanapun, kerja yang ditugaskan oleh Kerajaan sebagai majikan kepada kakitangan Kerajaan jangan kurang daripada 38 jam dalam seminggu. Kalau ada kakitangan Kerajaan tidak dapat menyempurnakan 38 jam dalam seminggu dengan begitu penuh, berti kakitangan Kerajaan itu mengambil upahan tidak imbang dengan gaji yang diterima. Kalau di sisi Islam haram, dan kita tengok selepas ini kita tidak mahu setengah-setengah Jabatan kalau tidak ada kerja, duduk berlonggok-longgok, berbual-bual, pada hal gaji mereka selama 8 jam itu dibayar oleh Kerajaan. Hal yang seperti ini patut Kerajaan selidik dan siasat terutama sekali memberi nasihat kepada Jabatan Suruhanjaya Perkhidmatan Awam sebab Kerajaan tidak boleh bertindak dalam masaalah ini.

Tuan Yang di-Pertua, akhirnya, dalam hujah saya yang ketiga tadi meminta Kerajaan mengambil tindakan iaitu setelah kita membuat tawaran tanggagaji baru ini tidak dapat diterima oleh Majlis Bersama Kebangsaan atau Kesatuan Sekerja, mereka menolak dengan bulat-bulat, setelah itu mereka mengadakan ancaman mogok. Menurut

hemah saya kalau ini sifatnya mereka tidak mahu menerima atas tawaran Kerajaan dan dan masih berdegil dengan Lapuran Ibrahim Ali, saya menganggap bahawa Majlis Bersama Kebangsaan ini macamlah orang ke-tagih dadah. Ertinya, mengutuk ayah dan ibunya seberapa boleh supaya dikeluarkan wang-peruntukan yang mereka berhak menerima mengikut perakuan Gaji Ibrahim Ali. Walhal menurut kata Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri kita sudah hendak menyelesaikan masaalah ini semenjak Allahyarham Tun Abdul Razak sebagai Ketua Kerajaan Pusat dan juga pada masa sekarang Yang Amat Berhormat Datuk Hussein Onn tidak juga dapat diselesaikan. Bahkan kita nampak bahawa setengah-setengah pemimpin Kesatuan Sekerja ini berkeras, kepalanya kepala batu dan rakyat nampak bahawa perasaan bongkak telah lahir daripadanya dengan memikirkan bahawa Suruhanjaya Gaji Ibrahim Ali itu haknya dan ini senjatanya dan mereka boleh menundukkan Kerajaan dengan senjata itu. Yang malangnya, Tuan Yang di-Pertua, mereka ini memperalatkan ahli-ahli kesatuan yang bergabung dengannya atau ahli-ahli kesatuan yang tidak dapat memikirkan dengan panjang, luas dan lanjut, maka dengan sebab itu saya puji Kerajaan pada hari ini bahawa masaalah yang seumpama ini telah sewajarnya Kerajaan bawa ke dalam Dewan yang tertinggi dalam negara ini iaitu Dewan Rakyat dan Dewan Negara supaya dapat sama-sama rakyat memerhatikan, ahli-ahli Kesatuan Sekerja memerhatikan, kakitangan Kerajaan memerhatikan betapa jujurnya Kerajaan, betapa baiknya tanggagaji yang ditawarkan oleh Kerajaan dan betapa kurang baiknya dalam Lapuran Tanggagaji Ibrahim Ali. Ini saya puji dan saya ucapkan tahniah kepada Kerajaan. Kerajaan telah cukup berani dan Kerajaan jangan ragu-ragu bahawa dengan lulusnya di Dewan ini rakyat adalah berdiri menyokong penuh atas usaha yang dibuat oleh Kerajaan.

Tuan Yang di-Pertua, izinkan saya melanjutkan sedikit ucapan saya. Kalau kita ikut desakan daripada Majlis Bersama Kebangsaan atau ahli Kesatuan Sekerja ada dua masaalah yang dihadapi oleh Kerajaan. Pertama sekali, negara ini akan bengkrap sebagaimana yang saya telah katakan. Yang kedua, kalau kita tolak tuntutan berdasarakan perakuan Ibrahim Ali kita dapat sokongan rakyat. Itu sahaja jalan yang saya nampak akan diterima oleh Kerajaan.

Tuan Yang di-Pertua, pada umumnya semua orang tahu kita sedang menyusun program hendak memperbaiki taraf hidup rakyat terutama sekali penduduk luar bandar sebagaimana yang saya telah katakan tadi, tetapi kenapa setengah-setengah daripada pemimpin Kesatuan Sekerja itu tidak menghiraukan faedah-faedah yang hendak dilaksanakan oleh Kerajaan dan kalau Kerajaan teruskan kehendak kesatuan ini sebagaimana yang telah saya katakan tadi, segala projek dalam Rancangan Malaysia Ketiga sebagaimana kata Yang Berhormat Menteri Perhubungan tadi tidak akan dapat dilaksanakan.

Saya tidak menuduh Majlis ini, dia lebih suka segala rancangan itu gagal, tetapi kalau tindak-tanduk yang dibuat ini dilaksanakan oleh Kerajaan, itulah saya katakan bahawa rancangan ini akan gagal dan kehidupan rakyat akan terus melarat, melarat terus melarat. Bila keadaan hidup rakyat dalam Rancangan Malaysia Ketiga ini kosong, tidak dapat diisi dan tidak dapat ditunaikan apa yang dijanjikan, ini satu kesempatan yang sedang ditunggu-tunggu oleh kominis kepada rakyat. Maka dengan sebab itu kominis mengambil kesempatan meracun fikiran rakyat dengan sebab tidak dapat dilaksanakan Rancangan Malaysia Ketiga ini. Bila difikirkan rakyat telah diracuni oleh kominis dengan cara tidak langsung rakyat akan menerima fahaman kominis, tatkala itu keselamatan negara ini juga akan terancam. Jadi, saya merayu lagi kepada Majlis Bersama Kebangsaan ini supaya memahami lebih jauh, pentingkanlah negara, pentingkanlah keselamatan negara dan pentingkanlah faedah rakyat.

Tuan Yang di-Pertua, kita juga telah dengar sejak keluarnya Lapuran Ibrahim Ali ini maka taring-taring pemimpin kesatuan sekerja, setengah-setengahnya itu telah menakut-nakutkan rakyat, setengahnya berkata pertubuhan UMNO jangan campur halnya dengan Kerajaan. Ayuhai pemimpin kesatuan sekerja, hendaklah kamu insaf, tahu bahawa UMNO itu ialah parti teras Barisan Nasional dan teras pemerintahan Kerajaan Negeri sekarang ini. Bagi pihak ahli-ahli UMNO berhak boleh bercakap, boleh bersuara dan boleh menyokong Kerajaan tetapi kenapa setengah-setengah daripada pegawai pemimpin kesatuan melarang ahli-ahli UMNO jangan campurtangan hal dia. Alangkah bongkaknya ahli-ahli Majlis Bersama Kebangsaan ini yang boleh membandingkan dirinya, seolah-olah

dia sebuah Kerajaan. Kalau Kerajaan ini tidak ada dia boleh naik wal hal mereka itu dibayar gaji oleh Kerajaan. Ini bukan semua, setengah-setengah kebongkakan inilah yang menjadi perang mulut antara parti-parti politik Kerajaan dengan ahli-ahli kesatuan sekerja. Kalau Kerajaan biarkan, saya fikir akibatnya kelak dari perang mulut akan menjadi kepada perang lengan, akan banyakkah pula terperangkap masuk lokap sebab alasan yang diberi kepada parti UMNO atau ahli-ahli parti Barisan Nasional memang kurang menyenangkan hati. Dengan keadaan ini saya percaya Kerajaan sangat bijak dapat mengatasi hal ini, mudah-mudahan perang mulut ini akan padam.

Dengan sebab itulah, sekiranya kesatuan sekerja ini akan mengambil tindakan mogok, negeri ini akan huru-hara, rakyatnya akan menderita, tidak lain dan tidak bukan seperti yang saya katakan tadi, Kerajaan juga mesti memberikan satu senjata yang ada pada Kerajaan diisytiharkan Undang-undang Dharurat. Maka demi adanya Undang-undang Dharurat inilah akan dapat melindungi kepentingan rakyat dan kepentingan negara.

4.03 ptg.

Tuan T. S. Gabriel: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun menyokong usul yang dibentangkan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri Malaysia dan disokong oleh Yang Berhormat Menteri Perhubungan.

Tuan Yang di-Pertua, pertama sekali saya mengambil kesempatan untuk mengucapkan setinggi-tinggi tahniah dan terima kasih kepada pegawai-pegawai Kerajaan serta kakitangan-kakitangan Kerajaan oleh sebab ini bersangkutan dengan gaji mereka dan kemajuan keluarga mereka. Sebagaimana kita maklum, Civil Service dalam Malaysia ialah satu Civil Service yang terbaik sekali dalam dunia sebelah sini. Kita telah mengadakan satu Civil Service yang dinamik, sangat efficient dan baik dan saya minta kepada mereka jangan jatuh hati dan jangan jatuh semangat oleh sebab Kerajaan menolak Lapuran Gaji Ibrahim Ali. Kerajaan telah memberitahu tujuan menolak Lapuran Gaji Ibrahim Ali. Saya harap segala kakitangan Kerajaan serta pegawai-pegawai kanan Kerajaan faham keadaan yang telah ada pada masa sekarang. Saya harap mereka terima dan bekerjasama dengan Kerajaan kita. Itu yang sangat penting.

Yang kedua, oleh sebab setelah mencapai kemerdekaan mesyuarat khas seperti ini kita

adakan untuk, pertamanya kita mesti memberitahu rakyat seluruhnya sebab-sebab Kerajaan menolak Lapuran Gaji Ibrahim Ali dan saya harap RTM serta wartawan-wartawan mesti menulis ucapan-ucapan yang dibuat di kedua-dua Dewan di mana rakyat boleh mendapat tahu sebab-sebab Kerajaan menolak Lapuran Gaji Ibrahim Ali.

Satu daripada sebabnya, banyak ahli-ahli union selain daripada pemimpin-pemimpin union, ahli-ahli biasa union tidak tahu apa yang telah berlaku antara Kerajaan dengan pemimpin-pemimpin union oleh sebab pemimpin-pemimpin union tidak beritahu kepada ahli-ahli union pemberian gaji baru Cabinet Committee. Ini yang sangat penting oleh sebab telah diberitahu mereka yang berjumpa dengan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri tidak mahu terima gaji baru yang diberi oleh Cabinet Committee. Saya harap ucapan-ucapan yang dibuat di kedua-dua Dewan ini ditulis dengan panjang lebar.

Tuan Yang di-Pertua, perkara yang ketiga iaitu tanggungjawab union. Bagi sebuah negeri yang sedang membangun seperti negara Malaysia patut pemimpin-pemimpin union faham sedalam-dalamnya perkara gaji seperti yang dikemukakan oleh Lapuran Gaji Ibrahim Ali. Ini adalah tanggungjawab Kerajaan, iaitu dari masa ke semasa Kerajaan akan mengappointkan.

(Dengan izin) It is the prerogative of the Government to appoint any particular Commission to study the salaries and conditions of service of its public servants from time to time. Tuan Yang di-Pertua, it is also the prerogative at the same time of the Government to reject, to add to and to amend its Report. People are now talking in the towns that the Ibrahim Ali Commission is a Government-appointed Commission and asking why the Government is going back on its word and has failed to accept the Ibrahim Ali Report. It is the prerogative of the Government to appoint such Commission from time to time as a guideline to make a study but at the same time, it is the prerogative of the Government to add to, reduce, amend or even to reject such Reports.

The Ibrahim Ali Report, as we have been informed earlier by the Honourable Deputy Prime Minister, has not actually considered the lower income group. They have given considerable recommendations and pay increases to the higher scale of officers but in

the case of certain of semi-skilled and skilled workers, with your permission, Tuan Yang di-Pertua, they have even reduced the salary for the semi-skilled workers—whereas presently they are getting an initial salary of \$180/\$200 they have been recommended only \$165. So they have reduced the initial salary. The Cabinet Committee offers an initial salary of \$235 whereas Ibrahim Ali has recommended \$165. The Cabinet Committee has recommended a salary scale of \$235/\$380. This is very important and the lower income group should understand the Cabinet Committee's offer. Once again I would like to point out that the Honourable Deputy Prime Minister has pointed out the two salary points of \$220 and \$5,920 respectively which is about 27 times the highest salary of the lower income group. I am sure a responsible Government, a very popularly elected Government such as ours cannot accept a report such as the Ibrahim Ali Report. I am sure, Tuan Yang di-Pertua, senior Government officers who are aware of this report will appreciate the position our Government is facing today and once again I would like to thank and praise our Civil servants for all they have done, for their loyalty and for the sincerity and devotion with which they are carrying out their duties. They are the front line people in our nation's development. Thank you very much.

4.12 ptg.

Datuk Syed Kechik bin Syed Mohammad:

Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk menyokong usul yang dibawa oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri sebagaimana yang disebutkan tadi.

Saya mengucapkan tahniah kepada Kerajaan kerana berani mengambil tindakan untuk menolak Ibrahim Ali Report dan sebagai gantinya mengadakan satu tanggagaji yang baru yang kita semua tahu dan kita semua rasa boleh dijalankan dengan kemampuan Kerajaan kita dan memelihara keselamatan ekonomi kita.

Kira-kira lapan bulan kebelakangan ini kita telah membaca di akhbar-akhbar berbagai cerita berkenaan dengan Lapuran Ibrahim Ali. Kita dengar berapa banyak Kerajaan akan menyediakan peruntukan bagi melaksanakan Lapuran Ibrahim Ali, samada hendak menerima Lapuran tadi. Pihak Kerajaan telah memberi satu angka, tetapi pihak Unions telah memberi satu angka yang lain dan orang yang neutral pula memberikan

angka yang lain pula. Oleh kerana Lapuran ini akan melibatkan Kerajaan dan rakyat negara ini sebanyak \$613.8 juta setahun dan angka ini meningkat dari tahun ke tahun dan kita sebagai Ahli-ahli Dewan Negara dan Dewan Rakyat diminta untuk menolak Lapuran tadi.

Tuan Yang di-Pertua, saya sedia menyokong sebarang langkah yang patut ditimbang-kan oleh Kerajaan supaya melindungi hak-hak setiap rakyat Malaysia, samada kakitangan Kerajaan, pembayar cukai (tax payers) dan yang khas sekali ialah 11 juta rakyat dalam negara ini terutama sekali keselamatan 11 juta rakyat kita. Kita sebagai sebuah Kerajaan tidak seharusnya tunduk kepada ugutan-ugutan dari mana-mana pihak pun kerana Kerajaan kita sebagaimana yang disebutkan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri tadi ialah Kerajaan yang dipilih oleh rakyat Malaysia untuk memerintah selama lima tahun. Saya tidak akan menyokong satu-satu tindakan Kerajaan yang melaksanakan issue-issue untuk kesempatan politik, mementingkan kepada bilangan undi-undi yang akan diperolehi pada pilihanraya yang akan datang ataupun kerusi-kerusi yang akan diperolehi apabila membuang undi kelak.

Kerajaan sepatutnya memikirkan bukan sahaja pilihanraya yang akan datang tetapi pada 10 tahun ke hadapan atau satu jenerasi yang akan datang dan sentiasa mementingkan kehendak-kehendak negara keseluruhannya dan sanggup bertindak dengan berani berterus-terang, bermaruah dan selalu dengan hati yang terbuka sebagaimana yang dicadangkan oleh Kerajaan baru-baru sebentar tadi. Jika sekiranya Kerajaan tidak mampu melaksanakan Lapuran Ibrahim Ali sebagaimana yang disebutkan oleh Kerajaan, Kerajaan telahpun mencari satu jalan lain iaitu dengan menubuhkan Report of the Cabinet Committee untuk melaksanakan tuntutan yang patut dari kakitangan Kerajaan dan bukan kerana tunduk atas ugutan-ugutan sedadar menyenangkan perlaksanaan sahaja. Kita tidak boleh membenarkan Kesatuan-kesatuan apapun mengugut Kerajaan yang dipilih oleh rakyat. Kita tidak boleh membiarkan ekonomi negara ini runtuh sebagaimana yang berlaku di United Kingdom, Australia dan di lain-lain negara perindustrian di mana ketua-ketua unions di situ ialah orang-orang yang sangat ditakuti di dalam masyarakat ataupun orang-orang yang sangat berkuasa di

dalam masyarakat. Kita di negara ini janganlah hendak meniru apa-apa yang berlaku di Barat ataupun dalam negara-negara perindustrian. Kita sepatutnya meniru hanya perkara-perkara yang baik yang berlaku di dalam negara itu sahaja dan bukan perkara yang buruk.

Saya menyokong dengan kuat pendapat bahawa orang yang berkuasa dalam negara ini ialah Perdana Menteri kita yang juga ketua parti politik yang memerintah dan mempunyai wakil-wakil yang paling banyak dalam Dewan Rakyat dan bukan ketua-ketua unions.

Saya suka menarik perhatian ketua-ketua unions kepada satu rencana di dalam akhbar *The New Straits Times* pada tiga hari yang lalu yang menyatakan bahawa Encik Jack Jones, Setiausaha Agong Transport dan General Workers Union ialah orang yang paling berkuasa di Britain mengikut pendapat umum. Oleh kerana itu, kita mahu Perdana Menteri kita sebagai orang yang paling berkuasa di dalam negara kita ini, bukan sebagai ketua union dan kita tidak mahu misalnya seorang ketua union yang mempunyai umpamanya 6,000 orang pekerja ataupun pengikut-pengikutnya seperti Lembaga Letrik Negara mengancam hendak mogok dan memandamkan lampu-lampu di rumah kita, melumpuhkan industri dan ekonomi kita dan menyekat perhubungan kita. Ini semua tidak boleh dibiarkan. Kerajaan hendaklah bersifat adil terhadap mereka sambil tidak menyusahkan lagi pembayar-pembayar cukai dalam negara ini. Jika sekiranya tuntutan-tuntutan dari Unions tidak menasabah, Kerajaan tidak sepatutnya meluluskan tuntutan mereka itu, kerana Kerajaan akan terpaksa menaikkan cukai yang lebih berat dari rakyat. Ini akan melumpuhkan negara kita kerana selain daripada sebab-sebab lain, pelabur dari luar negeri tidak akan melabur di negara kita ini dan akan membawa pelaburan mereka ke negara-negara lain.

Tuan Yang di-Pertua, saya suka mengambil kesempatan ini untuk mengucapkan terima kasih kepada lebih daripada $\frac{1}{2}$ juta kakitangan Kerajaan dalam negara ini kerana telah berkerja dengan rajin dan taat setia kepada negara. Tetapi kita hanya menentang Ketua-ketua Kesatuan Sekerja yang curang, yang suka mengugut Kerajaan dengan ugutan mogok supaya sistem pentadbiran negara ini lumpuh, jika tuntutan mereka itu tidak dilayani.

Mereka mahu menjadikan kerusi mereka sebagai takhta seorang mini-dictator untuk mengancam sistem perhubungan dan pentadbiran dan jentera Kerajaan kita dan perkhidmatan-perkhidmatan penting sebagai membuktikan betapa besar kuasa mereka. Sebagai sebuah Kerajaan yang mutlak kita tidak boleh membiarkan perkara-perkara yang serupa itu berlaku, dengan erti kata yang lain, kita tidak boleh membenarkan seseorang itu terkecuali dari undang-undang.

Kepentingan 11 juta rakyat Malaysia adalah tanggungjawab Kerajaan dan negara dan apa juga tindakan yang dibuat oleh Kerajaan hendaklah jangan menjadi beban kepada 11 juta rakyat Malaysia tadi. Ini hendaklah menurut kemampuan dan kebolehan Kerajaan dan ditimbang dalam jangka panjang supaya negara kita tidak pada satu ketika nanti menjadi satu negara yang akan ditekan oleh inflasi yang amat tinggi seperti yang sedang berlaku di United Kingdom dan Australia. Oleh yang demikian, saya merayu agar Kerajaan kita mengambil langkah-langkah yang sesuai demi untuk kepentingan negara dan segala langkah-langkah yang dicadangkan oleh Kerajaan mendapat sokongan penuh daripada saya.

Saya berharap juga Kerajaan akan mengambil langkah-langkah yang tepat dan yang lain-lain termasuk juga pengisytiharan Undang-undang Dharurat yang tidak membenarkan perkara-perkara mogok dan juga hukuman yang berat akan dikenakan kepada mereka iaitu pemimpin-pemimpin kesatuan sekerja yang melanggar undang-undang dengan sifatnya yang tidak bertanggungjawab tadi. (*Tepuk*).

4.23 ptg.

Tuan Abdul Rahim bin Abdul Manan: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun mengambil bahagian di dalam usul yang dibentangkan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri kita di dalam Dewan yang mulia ini. Tuan Yang di-Pertua, usul yang ada di hadapan kita ini mempunyai tiga motif iaitu:

- (i) Menolak Lapuran Suruhanjaya Gaji Ibrahim Ali;
- (ii) Menyokong satu tanggagaji yang dibuat oleh Jawatankuasa Kabinet; dan
- (iii) Menyokong tindakan-tindakan Kerajaan supaya segala tuntutan kenaikan gaji ini tidak melibatkan ekonomi dan keselamatan negara.

Tuan Yang di-Pertua, saya adalah menyokong dengan sepenuh-penuhnya dan mengucapkan syabas di atas keberanian Kerajaan membuat tidakan serta-merta di atas perkara Lapuran Suruhanjaya Di Raja Gaji Ibrahim Ali ini. Sebagaimana yang telah dikatakan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri bahawa Kerajaan kita sentiasa mengambil berat, menimbang dan memerhati kepada pekerja-pekerjanya sendiri. Sebagaimana yang telah lalu, Kerajaan telah mengadakan 5 Suruhanjaya untuk memperbaiki keadaan gaji pegawai-pegawai dan kakitangan-kakitangan perkhidmatan awam dan akhirnya manakala keadaan inflasi meningkat pada tahun 1975 Kerajaan telah bertimbang rasa terus melantik suatu suruhanjaya yang dinamakan Suruhanjaya Di Raja Gaji Ibrahim Ali. Tetapi malangnya, Suruhanjaya yang diketuai oleh Tan Sri Ibrahim Ali kali ini tidak dapat diterima bulat-bulat oleh Kerajaan, kerana di dalam Lapuran yang dibuat begitu singkat dan tidak pula lengkap.

Sebagaimana yang dinyatakan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri itu bahawa bilangan pekerja yang terlibat di dalam Lapuran Ibrahim Ali cuma menerangkan 280,000 orang, tetapi pekerja yang terlibat sebenarnya dalam Persekutuan sahaja 292,000 tidak termasuk Polis dan Tentera. Rasa saya, Suruhanjaya ini adalah suatu suruhanjaya yang tidak bertanggungjawab, kerana ditugaskan untuk membuat kajian, tetapi tidak dikaji keseluruhannya, walhal ianya ditugaskan mengkaji keseluruhan gaji kakitangan Kerajaan Persekutuan, Kerajaan Negeri, Badan-badan Berkanun, Majlis-majlis Tempatan, tetapi di dalam Lapurannya itu tidak dimasukkan. Sebagaimana yang dinyatakan di dalam kajian semula bahawa perbelanjaan yang terlibat kerana kenaikan mengikut Lapurannya cuma \$231 juta sahaja. Pihak Kerajaan telah mengadakan Jawatankuasa Penyiasat daripada pegawai-pegawai Kerajaan sendiri, maka Lapuran ini tidak benar. Angka yang dinyatakan itu tidak benar. Jadi, sememangnya menasabah dan patut benarlah Kerajaan tidak melayan Lapuran Suruhanjaya Di Raja Gaji Ibrahim Ali ini, kerana lapuran itu sebagaimana yang dinyatakan oleh rakan saya tadi boleh jadi dibuat dengan sewenang-wenang sahaja untuk memuaskan nafsu mereka atau untuk mencari dan menaikkan nama mereka, tidak kira apa akan berlaku kepada Kerajaan, apa akan berlaku kepada Kerajaan-kerajaan Negeri yang mana kita

tahu ada Negeri-negeri yang ada di dalam Persekutuan ini kalau Lapuran Suruhanjaya Di Raja Gaji Ibrahim Ali ini dilaksanakan sepenuhnya, maka Kerajaan itu akan kucar-kacir kewangannya dan kalau hendak dikatakan bengkrap pun, boleh jadi dan mungkin ada Kerajaan-kerajaan Negeri yang bengkrap kerana tidak dapat membayar gaji kakitangannya. Tetapi saya percaya Majlis-majlis Tempatan sudah tentu tidak dapat membayar gaji pekerja-pekerja sekiranya tidak dibantu oleh Kerajaan Pusat, kerana pungutan-pungutan cukai daripada Majlis-majlis Tempatan itu selalunya tidak dapat disempurnakan dengan begitu baik.

Tuan Yang di-Pertua, walaupun Kerajaan menolak Lapuran Gaji Ibrahim Ali tetapi Kerajaan yang bertimbang rasa telahpun mengadakan satu tanggagaji yang saya fikir menasabah, kalau hendak dikatakan tanggagaji durian runtuh pun boleh dikatakan begitu sebagaimana lapuran yang dibuat oleh Jawatankuasa Kabinet ini, tetapi bukannya kepada mereka yang barangkali berpangkat atasan, sebaliknya kalau peringkat IMG yang biasa digelar oleh orang: "makan garam punya pekerja", sememang durian runtuh, kerana daripada \$150 yang dicadangkan oleh Lapuran Ibrahim Ali, Jawatankuasa Kabinet telah merangka satu tanggagaji \$195 ke \$285. Rasa saya ini satu tanggagaji yang patut dialu-alukan dan saya yakin dan percaya bahawa tanggagaji Jawatankuasa Kabinet ini diterima oleh seluruh kakitangan Kerajaan kecuali oleh Jawatankuasa Pekerja yang mewakili pekerja yang menjadi ahli Jawatankuasa Perunding kerana mereka itu sudah tahu lima kali suruhanjaya telah dibentuk oleh Kerajaan, Kerajaan menerima bulat-bulat syor Suruhanjaya itu. Maka adanya Suruhanjaya Di Raja Gaji Ibrahim Ali ini, mereka berfikir Kerajaan mesti terima kerana lima kali Suruhanjaya Gaji ditubuhkan, kesemuanya diterima oleh Kerajaan. Saya kata syabas kepada Kerajaan yang dipimpin oleh Yang Amat Berhormat Datuk Hussein Onn yang begitu tegas, yang memandang jauh ke hadapan, yang memikirkan keadaan negara ini dan juga yang memikirkan penduduk negara ini yang berjumlah 11 juta orang.

Saya fikir pekerja-pekerja atau kakitangan awam yang ada di dalam gabungan CUEPACS kalau tidak silap saya cuma 100,000 orang sahaja daripada 566,895 orang, yang ada di dalam gabungan CUEPACS itu. Kalau sekiranya jawatankuasa yang diwakili

oleh CUEPACS itu membawa kembali Lapuran Tanggagaji Jawatankuasa Kabinet ini kepada ahli-ahlinya, saya yakin dan percaya ahli-ahlinya akan menerima 100% tetapi kerana angkuh, kerana bongkak, kerana mereka rasa mereka sudah jadi supermen maka mereka tidak sanggup membawa kembali Lapuran Jawatankuasa Kabinet ini untuk diterangkan kepada ahlinya bahkan mereka menolak sama sekali lapuran ini. Inilah yang sangat mendukacitakan kita.

Tuan Yang di-Pertua, oleh kerana cadangan ini telahpun dibawa ke Parlimen, saya yakin dan percaya kita akan luluskan, maka saya harap pihak Kerajaan tidak ragu-ragu bertindak andai kata ancaman akan timbul oleh Jawatankuasa bertindak Suruhanjaya Gaji Ibrahim Ali sehingga menghuru-harakan negara, sehingga menyusahkan rakyat, saya minta kepada Kerajaan terus mengisytiharkan Undang-undang Dharurat di dalam negara ini supaya 11 juta rakyat negara ini tidak akan menerima akibat yang buruk. Saya kata begitu, kerana Parlimen hari ini akan memutuskan Lapuran Suruhanjaya Gaji Ibrahim Ali ini dilaksanakan, dan menggantikan dengan satu tanggagaji yang disusun oleh Jawatankuasa Kabinet, saya fikir Tanggagaji Kabinet itu menasabah dan berpatutan. Maka itulah sebabnya, saya menyeru kepada Kerajaan andai kata datang ancaman untuk menyusahkan rakyat negara ini, maka Kerajaan tidak usah ragu-ragu, isytiharkan sahaja Undang-undang Dharurat, saya yakin dan percaya rakyat jelata yang ada hari ini akan berdiri 100% di belakang Kerajaan, kerana selalu benar Kesatuan-kesatuan Sekerja ini membuat ugutan kepada Kerajaan, kadang-kadang mereka menjalankan mogok, tetapi mereka lupa bahawa anggota Pasukan Keselamatan kita seperti Polis dan Tentera tidak pernah mogok walaupun mereka itu tidak mendapat gaji yang begitu lumayan, tidak pernah mengancam Kerajaan, sentiasa menimbangkan, apa yang Kerajaan beri diterima dengan syukur. Tetapi nampaknya Jawatankuasa Bertindak Gaji Ibrahim Ali ini tidak bersyukur pada apa yang dimampu oleh Kerajaan, mereka hendak cuba jadi sebagaimana yang disaraskan oleh rakan saya Yang Berhormat Datuk Syed Kechik tadi, di England kononnya orang yang paling ditakuti sekali ialah ketua union. Tetapi kalau inilah hasrat ketua union yang ada di Malaysia ini, saya jemput mereka pindah

ke England, jangan duduk lagi di Malaysia ini, kerana kedudukan Malaysia tidak sama sebagaimana di England. Hari ini kita tahu bahawa Kerajaan United Kingdom itu sudah bankrupt, kalau tidak diberi pinjaman oleh Bank Dunia tidak tahulah apakah maruah Kerajaan United Kingdom pada hari ini.

Sebagai seorang ahli politik yang mendokong Kerajaan, saya tidak izinkan Kerajaan yang saya bersama mendokong menjualkan negara ini boleh menjadi bankrupt walaupun barangkali di zaman pemerintah lain kalau hendak jadikan bankrupt, maka terpulanglah kepada pemerintah itu, tetapi di zaman pemerintahan Kerajaan Barisan Nasional ini maka hasrat untuk menjadikan negara ini papa kedana, tidak akan kami izinkan.

Tuan Yang di-Pertua, boleh jadi percakapan saya ini menyinggung perasaan pegawai-pegawai Kerajaan yang begitu jujur dan bertimbang rasa, saya angkat tangan minta maaf, kalau sekiranya menyinggung perasaan mereka itu. Apa yang saya tujuhan dalam ucapan saya ini ialah kepada mereka yang tidak bertanggungjawab, kepada mereka yang cuma mencari kepentingan diri sendiri sahaja. Kerajaan kita sekarang ini sedang membangun untuk meninggikan taraf hidup rakyat jelata, maka ini bergantunglah kepada kejujuran dan keikhlasan daripada pegawai-pegawai Kerajaan untuk melaksanakan segala rancangan yang sedang disusun di dalam Rancangan Malaysia Ketiga ini. Walaupun tidak sepenuhnya diberi sepertimana yang terkandung dalam Lapuran Ibrahim Ali seperti yang saya nyatakan tadi bahawa Lapuran Tanggagaji yang dibuat oleh Jawatankuasa Kabinet juga tidaklah begitu jauh larinya bahkan bagi golongan I.M.G. adalah lebih baik daripada Lapuran Suruhanjaya Ibrahim Ali.

Tuan Yang di-Pertua, sekianlah sahaja yang dapat saya ucapkan di dalam masaalah ini, dan saya adalah menyokong usul yang dibentangkan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, mesyuarat ini di-tempohkan selama 15 minit.

Persidangan ditempohkan pada pukul 4.42 petang.

Persidangan disambung semula pada pukul 5.05 petang.

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua mem-pengerusikan Mesyuarat)

5.05 ptg.

Tuan V. V. Aboo: Tuan Yang di-Pertua, saya dengan sukacita menyokong penuh usul yang dibawa oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri. Usul yang dibawa ini pada fikiran saya adalah mustahak daripada semua segi dalam usaha-usaha kita untuk mengadakan sebuah negara yang mewah, adil dan bersatu-padu.

Dalam satu tahun yang lalu kita telah mendengar ucapan-ucapan yang hebat dan ancaman untuk menjalankan tindakan perusahaan di atas syor-syor Suruhanjaya Ibrahim Ali.

Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan telah berjanji bahawa ianya akan mengkaji lapuran itu dan dengan sesungguhnya membuat keputusan yang akan mendatangkan faedah yang lebih baik daripada apa yang dinikmati oleh kakitangan Kerajaan pada masa ini. Kerajaan pada masa itu telah meminta tempoh untuk mengkaji dan memutuskan di atas lapuran itu. Sekarang ini Kerajaan telah menyelesaikan kajian itu dan membuat satu keputusan yang pada pandangan saya betul-betul mementingkan kepentingan negara pada amnya. Tetapi nampaknya pihak Kesatuan Sekerja tidak langsung menerima keputusan itu dan masih menyentuh syor-syor asal Suruhanjaya Ibrahim Ali.

Tuan Yang di-Pertua, mereka telah juga memutuskan daripada apa yang kita baca untuk mengambil tindakan mogok am, jika Kerajaan tidak melaksanakan syor-syor itu. Jadi kedudukan dalam perkara ini boleh dikatakan tindakan Kerajaan untuk mendapatkan kelulusan Parlimen untuk melaksanakan tanggagaji baru. Dengan demikian itu adalah satu tindakan yang dialu-alukan. Kesatuan Sekerja tidak boleh dikatakan sudah sabar atau menjalankan usaha-usaha mereka dengan satu tekad yang berpatutan atau keazaman rakyat demi keperluan negara dalam perkara ini.

Memandangkan mereka tidak memahami keazaman Kerajaan untuk mengadakan satu tanggagaji yang adil kepada semua pihak kakitangan Kerajaan dan rakyat jelata yang luar daripada Kerajaan; keperluan negara bukanlah tanggungjawab mereka. Kita mestilah menegaskan bahawa sebuah Kerajaan

yang dipilih oleh rakyat tidak boleh mengabaikan amanah yang diberikan oleh rakyat untuk mempertahankan keperluan negara itu.

Tuan Yang di-Pertua, seperti Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri kita telah jelaskan bahawa tanggagaji dan faedah-faedah yang lain yang dicadangkan oleh Kerajaan akan mendatangkan kenaikan gaji dan lain-lain kemudahan serta arrears yang lebih daripada apa yang disyorkan oleh Suruhanjaya Ibrahim Ali. Kepada segolongan yang besar daripada kakitangan Kerajaan jika kita memerhatikan bahawa golongan ini pada amnya adalah golongan pekerja-pekerja biasa dengan berpendapatan yang rendah. Kita mesti puji Kerajaan untuk langkah yang diambil itu. Langkah ini mesti juga difahamkan oleh pekerja-pekerja rendah dan kesatuan-kesatuan mereka. Mereka tidak boleh memperjuangkan untuk keadilan kumpulan rendah jika mereka menepikan atau menolak cadangan Kerajaan bagi mereka.

Dalam perkara keadilan ini, kita mesti juga ingat bahawa jumlah kakitangan Kerajaan hanya satu bahagian yang kecil dalam jumlah rakyat negara kita. Keramaian rakyat kita bergantung kepada pendapatan daripada cucuk tanam mereka, dan hanya jika cucuk pagi makan pagi. Lapuran Ibrahim Ali tidak memberi mereka apa-apa faedah. Tentang pada itu, jika apa yang dibelanjakan untuk menunaikan kehendak Kesatuan Sekerja ada lebih daripada kemampuan negara atau tambah kepada process inflasi dalam negara, mereka ini akan, sebaliknya, diancam dalam kehidupan mereka dengan kenaikan harga barang-barang keperluan mereka. Jadi, apa yang kita mesti cari dalam perkara ini, ialah satu penyelesaian yang berpatutan kepada semua pihak—pihak kakitangan Kerajaan (khususnya pekerja-pekerja bergaji rendah), pihak yang bekerja luar daripada Kerajaan (khususnya golongan rakyat yang miskin) dan pihak yang sekarang ini menganggur (unemployed). Kita tidaklah boleh mengatakan bahawa satu penyelesaian yang memberi kepuasan yang penuh kepada Kesatuan-kesatuan Sekerja akan jadi betul dari segi keadilan masyarakat kepada semua rakyat. Kita harus ingat bahawa golongan-golongan yang terbesar dan sangat-sangat berkehendakkan sokongan Kerajaan dan keadilan masyarakat ialah golongan miskin di luar daripada perkhidmatan awam.

Oleh kerana itu, saya sangat-sangat berharap pekerja-pekerja dan Kesatuan-kesatuan Sekerja dapat menerima cadangan Kerajaan dan tidak akan mencuba membuat kacau-bilau dalam perkara ini.

5.15 ptg.

Dr Lim Keng Yaik: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk menyokong usul yang sedang dibahaskan di Dewan ini.

Bagi pihak Parti Gerakan Rakyat Malaysia, saya menyokong tindakan yang diambil oleh Kerajaan oleh kerana prinsip-prinsip yang dipegang oleh Kerajaan adalah jauh lebih jelas daripada apa yang dianuti oleh Suruhanjaya Ibrahim Ali dan pemimpin-pemimpin kesatuan. Jawatankuasa Kabinet yang dipimpin oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri sepatutnya diberi tahniah di atas kerja-kerjanya yang teliti. Jawatankuasa Kabinet itu bukanlah bertujuan untuk memberi kesenangan kepada tiap-tiap orang tetapi adalah bertujuan untuk mewujudkan satu tanggagaji yang berasaskan prinsip-prinsip persamaan dan keupayaan Kerajaan untuk memikul apa-apa kelebihan beban kewangan. Parti Gerakan menyokong Kerajaan oleh kerana ia perhatikan kepada kesulitan yang dihadapi oleh kaum pekerja terutama mereka di dalam golongan berpendapatan rendah. Di atas wujudnya kesatuan-kesatuan dan mempunyai kebolehan dan keberanian (ability and courage) menghadapi separuh pemimpin-pemimpin kesatuan yang keras yang cuba untuk membelakangkan kuasa eksekutif (executive power) yang telah dipilih sendiri oleh rakyat Malaysia. Oleh yang demikian, saya mengucapkan tahniah dan terima kasih kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita yang telah memanggil mesyuarat khas ini di dalam kedua-dua Dewan, Dewan Rakyat dan Dewan Negara untuk membolehkan Wakil-wakil Rakyat berbahas mengenai perkara ini bagi membolehkan Demokrasi Berparlimen dengan licinnya bagi menjamin kestabilan ekonomi dan keselamatan negara kita.

Tuan Yang di-Pertua, Suruhanjaya Ibrahim Ali tidak memberi pertimbangan terhadap kemampuan Kerajaan untuk membayar mengikut syor-syor yang dibentangkan. Kemampuan untuk membayar pindaan-pindaan kenaikan gaji mestilah menjadi satu pertimbangan yang berat di dalam menentukan penyelarasan-penyelarasan gaji

yang sememangnya adalah menjadi pertimbangan yang utama bagi Jawatankuasa Kabinet. Polisi kewangan Kerajaan adalah untuk mengekalkan perimbangan akaun belanjawan semasa dan sekiranya boleh untuk mendapatkan kelebihan pertambahan di dalam akaun tersebut yang mana boleh memberi kumpulan wang yang lebih bagi tujuan pembangunan dan pelaburan. Oleh yang demikian, adalah penting bagi perbelanjaan kewangan semasa dihadkan untuk membolehkan perimbangan kewangan dikekalkan di dalam akaun tersebut. Oleh yang demikian, kenaikan gaji mestilah dipertimbangkan di dalam konteks mewujudkan perimbangan kewangan dengan mengambil kira setahun demi setahun. Ini bererti pendapatan kumpulan wang bagi kenaikan gaji sepatutnya tidaklah membawa beban kepada keadaan kewangan yang mana boleh memaksa Menteri Kewangan untuk mengambil tindakan-tindakan untuk menambahkan cukai-cukai yang akhir akan mengakibatkan bebanan yang lebih berat kepada pembayaran cukai negara ini.

Persoalan yang kita hadapi sekarang ialah bolehkah Kerajaan Malaysia memberi keutamaan terhadap pembayaran gaji kepada pekerja-pekerja awamnya dengan menitikberatkan keutamaan sosio-ekonomi, yang lainnya boleh memberi menafaat kepada golongan yang tidak bernasib baik? Tambahan pula jangan kita lupa di negara kita adalah lebih 500,000 keluarga di dalam luar bandar termasuk keluarga miskin (rural poverty households) dan akan menunggu Kerajaan untuk menolong mereka. Ada kemungkinan bahawa dengan pertambahan gaji Ibrahim Ali tersebut Kerajaan Persekutuan berkebolehan membayar. Walau bagaimanapun, kebanyakan Kerajaan-kerajaan Negeri dan Kuasa-kuasa Tempatan mungkin tidak berupaya untuk menanggung beban tersebut. Oleh yang demikian, Jawatankuasa Kabinet telah dengan sewajarnya menolak tuntutan-tuntutan tersebut dan memberi syor-syor yang tidak akan membawa akibat buruk terhadap ekonomi negara ini.

Berhubung dengan parity gaji (salary parity) Jawatankuasa Kabinet telah dengan tegasnya menolak syor-syor Suruhanjaya Gaji Ibrahim Ali. Suruhanjaya Gaji tersebut sepatutnya tidak membeza-bezakan di antara Perkhidmatan Kerajaan dengan Perkhidmatan Sektor Swasta. Perkhidmatan Awam mempunyai dedikasi, imej, dignity dan

tradisi perkhidmatan yang tersendiri yang meliputi golongan-golongan pekerja yang rendah. Sektor swasta pula adalah profit-motivated, tetapi bangga berkhidmat dengan Perkhidmatan Awam yang memberatkan dedikasi dan memberi penghidupan yang stabil.

Suruhanjaya Gaji Ibrahim Ali telah menghapuskan tidak kurang daripada 87 kemudahan-kemudahan dan elaun-elaun.

Jawatankuasa Kabinet telah menyelenggarakan satu kajian yang menyeluruh berkenaan dengan kesemua kemudahan-kemudahan dan elaun-elaun yang patut dibayar dan telah dapat mengekalkan tidak kurang daripada 37 elaun-elaun dan kemudahan-kemudahan yang telah disyorkan supaya dihapuskan oleh Suruhanjaya Gaji Ibrahim Ali. Jawatankuasa Kabinet di dalam syornya telah memberi perhatian yang berat kepada golongan yang berpendapatan rendah. Syor tersebut telah menunjukkan dengan jelas tujuannya untuk mengurangkan jurang pendapatan di antara golongan yang berada dengan golongan yang tidak berada. Tanggagaji yang disyorkan oleh Jawatankuasa Kabinet adalah jauh lebih tinggi, terutama sekali berhubung dengan pekerja-pekerja di dalam golongan pendapatan rendah samada dengan gaji permulaan ataupun gaji maksima yang mana kedua-duanya adalah keseluruhannya lebih tinggi daripada apa yang telah disyorkan oleh Suruhanjaya Ibrahim Ali. Suruhanjaya Gaji tersebut mengesyorkan supaya gaji permulaan bagi golongan pendapatan rendah bermula dengan \$150 dan mencapai \$220, tetapi Jawatankuasa Kabinet mengesyorkan supaya gaji permulaan bermula dengan \$195 sampai ke maksima \$295.

Suruhanjaya Gaji Ibrahim Ali yang menunjukkan jurang perbezaan terbesar di antara gaji tertinggi sebanyak \$220 bagi golongan dalam pendapatan rendah dan gaji yang tertinggi di dalam Tingkatan Tertinggi iaitu sebanyak \$5,920. Ini melibatkan perbezaan (differential) sebanyak 27 kali. Jawatankuasa Kabinet yang bertujuan untuk mengurangkan jurang perbezaan tersebut telah meninggikan lagi gaji yang maksima bagi golongan-golongan yang berpendapatan rendah kepada \$285 dan pada masa yang sama telah mengurangkan gaji maksima di dalam Tingkatan Tertinggi kepada \$5,350 yang mana telah mengurangkan perbezaan differential) itu pada 18½ kali sahaja, lagi

pula golongan yang berpendapatan rendah akan menerima lebih banyak tunggakan gaji dan pencen.

Suruhanjaya Gaji Ibrahim Ali adalah begitu tergesa-gesa di dalam pertimbangannya dalam masa enam bulan sahaja dan dua bulan untuk revision. Walaupun Suruhanjaya tersebut adalah satu badan yang bebas, tetapi ahli-ahlinya adalah terdiri daripada orang-orang yang berpendapatan tinggi yang tidak memahami masalah-masalah mereka dalam golongan berpendapatan rendah. Dengan yang demikian, syor-syor tersebut telah membawa lebih banyak ketidakseimbangan. Adalah menjadi hak Kerajaan samada untuk menerima dengan sepenuhnya untuk mengulangkaji ataupun untuk menolak sama sekali syor-syor Suruhanjaya tersebut.

Saya berharap di dalam pelaksanaan syor-syor Jawatankuasa Kabinet Kerajaan akan mengambil peluang untuk melaksanakan gaji sama bagi kaum lelaki dan wanita. Saya menyeru kepada Kerajaan supaya mengkaji masalah-masalah inflasi yang telah bertunca dengan kemasukan satu billion ringgit ke dalam negara. Kita telah menghadapi masalah-masalah inflasi yang dibawa masuk ke dalam negara dan ini sudah tentu akan membawa sedikit-sebanyak masalah inflasi di dalam negara (domestic inflation) yang merupakan satu masalah cyclical yang sektor swasta didapati amat susah untuk mengatasinya.

Saya berharap Kerajaan akan memberi pertimbangan kepada syor-syor Jawatankuasa untuk menubuhkan satu badan bebas (independent body) dengan segera bertujuan untuk mengatasi masalah-masalah yang timbul di dalam melaksanakan tanggagaji yang baru.

(Dengan izin) Naturally, Tuan Yang di-Pertua, anomalies will arise and I urge the Government to establish immediately an independent body in which both the employer and employees are represented to look into and resolve expeditiously all claims and anomalies that may arise as a result of the implementation of the Cabinet Committee's Report, whilst preserving the basic principles adopted. This will provide all the Unions of Government employees with a channel for further negotiations and redress.

Saya berasa yakin dan berharap supaya pekerja-pekerja di dalam Perkhidmatan Awam akan mendapat lebih banyak manfaat dari struktur gaji baru yang telah disyorkan oleh Jawatankuasa Kabinet dan berharap mereka akan menerimanya. Pemimpin-pemimpin Kesatuan mereka sepatutnya menunjukkan keyakinan mereka di dalam mempertimbangkan syor-syor tersebut seperti mana kebanyakan kakitangan Kerajaan sendiri telah bertungkus-lumus di dalam menyediakan Lapuran Jawatankuasa Kabinet tersebut yang mana bertujuan untuk membolehkan Kerajaan membuat ketetapan di dalam jangka masa yang telah ditetapkan dengan kesatuan-kesatuan. Dengan ini, saya memberi ucapan setinggi-tinggi tahniah kepada Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri, Dr Mahathir bin Mohamad dan Jawatankuasa Kabinetnya dan dengan ini juga saya menyokong sepenuhnya usul ini.

5.29 ptg.

Tuan Oh Siew Aun: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk menyokong usul yang dibawa oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri dan disokong oleh Yang Berhormat Menteri Perhubungan.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga mengucapkan terima kasih kerana memberi peluang kepada saya untuk membahaskan usul ini. Mula-mula sekali saya mengucapkan tahniah kepada Kerajaan dalam usahanya mengurangkan jurang pendapatan antara pekerja yang berpendapatan tinggi dengan yang rendah. Dari perbezaan 27 kali jurang ini dikurangkan sehingga 19 kali sahaja. Ini menunjukkan usaha Kerajaan dalam pembinaan sebuah masyarakat adil dan bukan mengayakan yang kaya serta membiarkan nasib yang kurang berada.

Tuan Yang di-Pertua, saya percaya perkara yang lebih mustahak ialah caranya pengurangan jurang ini dilaksanakan yang berpendapatan tinggi itu tidak dipotong gajinya untuk menuju ke taraf mereka yang kurang pendapatannya. Sebaliknya, cara reverse itu berlaku di mana yang pendapatan rendah itu dinaikkan gajinya. Saya berpendapat bahawa gaji purata bagi pekerja yang berpendapatan rendah dinaikkan 70%, sebaliknya gaji pekerja yang berpendapatan tinggi dinaikkan juga bukan sebanyak 70%, tetapi hanya 5% sahaja. Dengan ini Kerajaan telah menunjukkan keadilannya bagi

semuanya. Inilah semangat yang terkandung di dalam Lapuran Jawatankuasa Kabinet. Ini mencerminkan semangat Kerajaan yang Parti Gerakan bekerja di dalamnya. Semangat keadilan dan keseksamaan inilah yang disokong penuh oleh rakyat.

Tuan Yang di-Pertua, sebarang langkah Kerajaan repercessionnya adalah jelas bahawa dengan kenaikan gaji bagi pekerja berpendapatan rendah, pekerja dalam pihak sektor swasta tentu menggesa tindakan yang sewajarnya. Ini mungkin mengambil sedikit masa tetapi akhirnya penyusunan gaji tentu diadakan. Walaupun saya tidak mempunyai bukti-bukti yang tertentu kenaikan gaji ini mengakibatkan dalam kenaikan kos bagi pihak swasta, kenaikan gaji bagi pekerja yang kurang mahir dalam pihak awam akan membawa kenaikan gaji buruh bagi industri. Implikasinya sejauh yang saya dapat tinjau ialah kemampuan pihak swasta untuk menganggung kos atau inefficiency itu dikurangkan. Dengan itu, saya merayu kepada Kerajaan bahawa undang-undang mengenai gaji pihak swasta itu tidak akan diluluskan sebelum perundingan dengan pihak swasta atau public hearings dijalankan.

Tuan Yang di-Pertua, dalam perkara ini marilah kita belajar dari pengalaman negara lain di mana Kerajaan dan pihak swasta mempunyai perhubungan rapat dengan pihak swasta dan kedua-dua pihak ini bersimpati dan memahami masalah masing-masing. Untuk menjayakan Rancangan Malaysia Ketiga pelaburan pihak swasta ini adalah sangat mustahak. Kenaikan gaji bagi buruh itu mengurangkan kemampuan pihak swasta itu untuk bergerak di bawah undang-undang yang diluluskan tanpa mengira produktiviti-nya. Pendek kata, dengan kenaikan harga bagi gaji buruh, the golden age bagi pihak swasta mungkin terlepas. Kita dalam Kerajaan mestilah mengkaji perkara itu sebagai akibat tindakan sekarang. Tuan Yang di-Pertua, dengan adanya \$1 ribu juta dalam bentuk back-pay ke dalam ekonomi membawa inflasi. Saya mencadangkan back-pay itu dibahagi bertingkat-tingkat, keutamaan diberikan kepada golongan yang berpendapatan rendah. Jangan kita mempercepatkan proses inflasi ini, ia hanya mengurangkan usaha kita bagi pekerja pihak swasta.

Akhirnya, Tuan Yang di-Pertua, saya berharap dengan kenaikan gaji ini pekerja awam akan memberi perkhidmatan yang

lebih baik bagi rakyat kita. Saya sendiri berharap perkhidmatan yang lebih baik itu dari perkhidmatan Kerajaan.

5.35 *ptg.*

Tuan Haji Mohd. Amin bin Haji Yaakub: Tuan Yang di-Pertua, saya suka menyatakan sokongan saya terhadap usul yang dikemukakan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri sekejap tadi.

Tuan Yang di-Pertua, saya suka menarik perhatian Dewan ini bahawa memang benar sifat semula jadi manusia semuanya mahu senang, kerana wang punca mendapatkan kesenangan semua orang berkehendakkan wang, tetapi wang sahaja seseorang itu tidak semestinya berbahagia kalau tidak mempunyai semangat yang bertolak ansur dan mempunyai sifat memadai dengan keadaan yang lumayan sekarang dan dengan keadaan yang telah begitu senang hasil daripada kemakmuran negara kita ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya suka menarik perhatian pihak-pihak yang berkenaan daripada kesatuan sekerja supaya memandang kepada saudara-saudara mereka yang tidak bernasib baik daripada golongan nelayan, petani dan penganggur yang tidak berpeluang menikmati kemakmuran negara kita yang mana mereka sekarang ini masih berkeadaan kais pagi makan pagi dan kais petang makan petang.

Tuan Yang di-Pertua, rakyat di kampung-kampung dan di luar bandar sangat bimbang dan takut dengan kenaikan harga barang yang sudah tentu akan terjadi apabila kenaikan gaji dilaksanakan oleh Kerajaan. Apatah lagi kalau lapuran dan pengesyoran Suruhanjaya Gaji Ibrahim Ali itu dilaksanakan kelak.

Tuan Yang di-Pertua, rakyat berterima kasih kepada Kerajaan penolakannya atas syor Suruhanjaya Gaji Ibrahim Ali itu, bukan sahaja rakyat seperti nelayan, petani, pekebun kecil, peniaga-peniaga kecil dan penganggur, tetapi golongan kakitangan Kerajaan yang berpendapatan rendah dan juga lain-lain badan separuh Kerajaan yang mereka terlibat dalam kedudukan penghidupan yang rendah dan mereka bersyukur atas pelaksanaan Kerajaan itu yang mana dengan penolakan itu inflasi akan kurang. Dan apalah ertinya bagi mereka itu kalau gaji mereka naik sedikit tetapi harga barang-barang melambung tinggi, lebih-lebih lagi bagi golongan yang berpendapatan rendah.

Tuan Yang di-Pertua, kerana bertimbang rasa dan bertanggungjawab kepada kakitangannya, maka Kerajaan mengemukakan pengesyoran balas sebagai ganti kepada syor Suruhanjaya Gaji Ibrahim Ali itu, yang mana lebih memberi faedah kepada golongan pekerja yang berpendapatan rendah dengan mengurangkan jurang perbezaan pendapatan antara golongan yang berpendapatan tinggi dengan yang rendah sebagaimana yang diumumkan itu. Saya percaya ancaman mogok yang diura-urakan itu perlulah diketepikan supaya keamanan dan kemakmuran negara kita terus dikekalkan yang mana kita akan menikmatinya bersama-sama tanpa mengira miskin dan kaya.

Sebagai ahli yang mewakili negeri Kelantan, saya suka menyatakan bahawa kemampuan kewangan Kerajaan Negeri Kelantan tidak mengizinkan perlaksanaan syor Suruhanjaya Gaji Ibrahim Ali itu, bahkan dengan syor Jawatankuasa Kabinet inipun kalau dikira dengan hasil Kerajaan Negeri memang tidak berupaya menanggungnya, tetapi dengan kerjasama Kerajaan Pusat atas dasar keadilan, maka diharap ketidakmampuan Kerajaan Negeri itu akan dapat diatasi dengan sebaik-baiknya.

Tuan Yang di-Pertua, dalam pelaksanaan syor Jawatankuasa Kabinet ini, saya berharap pihak Kerajaan akan berhati-hati dan mengelakkan kemungkinan berlaku inflasi dalam negara ini supaya tidak menekan kehidupan rakyat yang berpendapatan rendah.

Berbalik kepada kemungkinan pihak Kesatuan Sekerja yang akan melaksanakan tindakan perusahaan, saya percaya rakyat di luar bandar akan berdiri teguh di belakang tindakan Kerajaan demi untuk kepentingan keamanan dan kesetabilan negara, kerana keadilan Kerajaan dalam masalah ini. Kalau perlu tenaga mereka boleh dikerahkan untuk kepentingan negara apabila Undang-undang Dharurat diisytiharkan. Oleh sebab itu, Tuan Yang di-Pertua, saya percaya pegawai-pegawai Kerajaan, pihak Berkuasa Tempatan dan Badan-badan Berkanun Kerajaan yang sedar dan insaf akan berusaha menentang usaha sebahagian daripada golongan yang hendak menganjurkan tindakan mogok itu.

Saya sekali lagi, Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong dengan sepenuh-penuhnya tindakan dan usul yang dikemukakan oleh pihak Kerajaan.

5.41 ptg.

Tok Pangku Pandak Hamid bin Puteh Jali: Tuan Yang di-Pertua, saya pada mulanya tidak hendak bercakap, tetapi nampaknya terpaksa, sebab Kerajaan bersusah-payah memanggil dengan serta-merta Ahli-ahli Yang Berhormat Dewan Rakyat dan Dewan Negara untuk bersidang dengan serentak.

Di sini saya tidak ada hendak bercakap apa-apa, melainkan saya menyokong atas usul yang dikemukakan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri sebentar tadi dengan disokong oleh Menteri Perhubungan.

Saya menyokong atas usul yang dikemukakan itu, walaupun jadi abu dan arang, saya tetap menyokong di belakang Kerajaan. Walaupun di depan, saya berani. Itu sahaja, terima kasih.

5.42 ptg.

Tuan Haji Khalid bin Haji Abdullah: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun menyokong usul ini dan mengucapkan setinggi-tinggi tahniah bukan sahaja kepada Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri tetapi juga kepada seluruh kakitangan Kerajaan yang terlibat di dalam menyempurnakan tanggungaji yang baru yang dikemukakan di dalam Dewan ini pada hari ini.

Daripada segi penduduk-penduduk di luar bandar setiap kali Suruhanjaya ditubuhkan, khususnya tanggungaji pegawai-pegawai Kerajaan, mereka tertanya-tanya sesama sendiri, apakah akibat daripada susunan gaji baru ini yang akan ditanggung oleh penduduk-penduduk rakyat jelata seumumnya? Perasaan was-was dan perasaan dukacita kalau-kalau barang-barang yang digunakan pada setiap hari akan melambung tinggi yang mana mereka tidak mendapat perolehan yang lebih akibat daripada kenaikan gaji tersebut.

Pada hemat saya sikap ketua-ketua Kesatuan Sekerja ini bolehlah dikatakan sebagai mengambil sikap yang keterlaluan. Ugutan untuk mengambil tindakan perusahaan adalah dianggap sebagai satu ancaman bukan sahaja kepada Kerajaan tetapi juga kepada seluruh rakyat yang sedang mendapat faedah daripada perkhidmatan kakitangan-kakitangan Kerajaan tersebut. Saya bolehlah menyatakan bahawa apa yang dilaporkan ataupun apa yang diusulkan di dalam tanggungaji baru ini bolehlah disifatkan

sebagai satu tanggagaji rakyat (people's salary commission). Dengan kerana rakyat umum ataupun sejumlah besar (majority) daripada pegawai-pegawai Kerajaan yang terlibat di dalam tanggagaji baru ini akan mendapat faedah yang lebih banyak daripada masa-masa yang lalu. Apa yang menghairankan saya di dalam sebuah negara yang berparlimen yang menjalankan undang-undang mengikut tatatertib yang tertentu, kita telah membenarkan satu ugutan kepada Kerajaan yang mengakibatkan kehidupan rakyat hanya kerana perubahan satu tanggagaji yang baik daripada yang baik. Kalau satu tindakan mogok ataupun tindakan perusahaan disuarakan kepada Kerajaan kerana keadaan sangat buruk, ini tidaklah menghairankan, tetapi apa yang dapat dianggap keseluruhan tanggagaji daripada dahulu sehingga sekarang ini daripada baik bertambah baik. Kalau ditukar-ganti di antara ancaman perusahaan dengan keadaan kehidupan pada hari, ini saya rasa adalah sangat tidak wajar, dan sebarang tindakan perusahaan atau ugutan kepada Kerajaan bolehlah saya katakan sebagai satu tindakan yang melampaui batas.

Lagi satu perkara yang mendukacitakan dan menghairankan saya di dalam kita mengadakan peraturan-peraturan mengenai trade union, kita tidak membenarkan sama sekali pasukan keselamatan yang berjuang dengan jiwa raga mereka tidak diharuskan mogok. Pada hal mereka juga adalah manusia seperti mana Kakitangan-kakitangan Kerajaan yang lain. Saya mengakui bahawa jawatan-jawatan yang beruniform seperti pasukan-pasukan keselamatan tidak harus dibenarkan mogok. Akan tetapi, kenapakah mereka ini dapat menyelesaikan masalah-masalah mereka di meja perundingan? Kenapakah jabatan-jabatan lain yang juga pada hari ini nampaknya sedang mengugut negara kita dibenarkan mogok pada hal mereka ini kalau hendak di-kira belumpun pernah terugut jiwa mereka di dalam melaksanakan tugas-tugas mereka di pejabat-pejabat? Ini berlainan. Ini adalah menunjukkan tidak ada sedikitpun sikap patriotik ataupun sikap sayangkan negara, sikap cintakan bangsa daripada seluruh ketua-ketua trade unions ini.

Saya faham dan saya rasa keadaan ini berlaku daripada beberapa aspek yang kita tidak dapat elak, mungkin satu daripada sebab-sebabnya ialah kerana cara kita mengadakan

undang-undang kerakyatan yang terlalu longgar. Ini mungkin satu daripada sebab-sebab yang membawa ketua-ketua trade unions yang tergamak ataupun terlintas untuk mengadakan mogok yang mengakibatkan runtuhnya negara kita.

Saya rasa ancaman yang sedang berlaku sekarang ini tidak kurang daripada ancaman keganasan komunis. Dan saya sesungguhnya mengucapkan terima kasih dan syabas kepada Kerajaan yang telah memanggil satu sidang yang penting, satu mesyuarat yang istimewa kepada kedua-dua Dewan ini untuk menyelamatkan negara kita daripada dihancurkan oleh ketua-ketua trade unions ini.

Dan saya dengan ini mengusulkan terima kasih sekali lagi kepada pegawai-pegawai Kerajaan yang telah bersama menyusun satu tanggagaji yang baru dan juga Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri yang telah menyediakan Lapuran Jawatankuasa Kabinet ini dan dengan sepenuh hati, saya menyokong usul ini.

5.50 ptg.

Puan Hajjah Fatimah binti Haji Salim: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun menyokong penuh usul yang dibentangkan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri mengenai skim tanggagaji baru bagi kakitangan Kerajaan sepertimana yang dibentangkan dalam Lapuran Jawatankuasa Kabinet.

Saya menyokong atas penolakan Lapuran Tanggagaji Ibrahim Ali itu. Sebabnya, Tuan Yang di-Pertua, kalau kita pandang, memanglah tanggagaji yang dibuat oleh Suruhanjaya Ibrahim Ali itu jauh bezanya antara yang berjawatan tinggi dengan yang berjawatan rendah. Kita nampak pada masa Lapuran Tanggagaji Suffian: inflasi sampai, rakyat menjerit. Datang pula Lapuran Harun: inflasi sampai, rakyat pun menjerit. Timbul pula Lapuran Aziz: inflasi pun bertambah lagi sehinggakan semasa Lapuran Aziz dilaksanakan, timbul satu issue di Baling yang mengatakan oleh sebab inflasi maka kemiskinan timbul dan memburuk-burukkan hingga kononnya ada yang mati kelaparan. Pada masa itu apabila terjadi yang demikian, Kerajaan juga yang dimomok-momokkan, yang diburuk-burukkan. Kita nampak sekiranya tanggagaji Ibrahim Ali ini tidak ditolak oleh Kerajaan nescaya buruk padahnya dengan adanya inflasi makin bertambah kuat,

bagi orang-orang kampung sebagai petani, peladang dan nelayan, kita takut akan menjejaskan kedudukan mereka ini untuk kehidupan mereka sehari-hari.

Begitu juga bagi pekerja-pekerja yang ber-pangkat rendah, sungguhpun mereka itu merasa kenaikan yang sedikit, mereka dapat kenaikan kononnya, tetapi mereka tidak boleh menampung apabila inflasi sampai untuk menyenara hidupnya sehari-hari. Pada masa itu tentulah timbul bermacam-macam tuduhan mengenai keburukan Kerajaan kita.

Tuan Yang di-Pertua, apabila Kerajaan telah mengeluarkan wang begitu banyak, sehingga Kerajaan terpaksa berhutang dan tidak dapat hendak menyempurnakannya maka Kerajaan makin bertambah susah dan boleh dikatakan bankrupt. Apabila Kerajaan telah banyak berhutang dan boleh dikatakan sampai hendak jadi bankrupt, matawang akan bertambah jatuh dan rakyat makin bertambah susah, kedudukan kewangan negara semakin bertambah buruk. Dengan sebab itu, kita tidak mahu seluruh rakyat di dalam negara kita ini merasa perkara yang demikian. Dan juga saya rasa kalau betul-betul pihak pemimpin-pemimpin kesatuan sekerja ini memberi pandangan dan nasihat serta memberi tahu segala apa cerita Lapuran yang sebenarnya kepada ahli-ahlinya sendiri, insya Allah perkara buruk tidak akan terjadi. Apabila ahli-ahli kesatuan sekerja ini sadar akan akibatnya sekira Lapuran Tanggagaji Ibrahim Ali itu dipersetujukan, maka tentu sekali ahli-ahli kesatuan-kesatuan sekerja ini tidak mengambil satu keputusan dan bersimpati kepada pihak Kerajaan. Tetapi saya rasa, segala cerita ini tidak ditunjukkan kepada ahli-ahlinya dan tidak diberitahu oleh pemimpin-pemimpinnya, kerana untuk muslihat diri masing-masing. Inilah yang dikatakan bahawa mereka hendak mengadakan permogokan itu. Saya berharap bahawa pihak Kerajaan hendaklah betul-betul dapat memberikan keterangan kepada ahli-ahli kesatuan sekerja ini supaya faham dan mudah-mudahan permogokan itu tidak akan terjadi.

Kita tahu ahli-ahli kesatuan sekerja ini kebanyakannya daripada kakitangan Kerajaan yang berjawatan rendah. Kalau mereka itu tahu yang menguntungkan sebenarnya ialah mereka di peringkat yang tinggi dan bagi di peringkat rendah, adalah tidak menguntungkan apabila Lapuran Tanggagaji Ibrahim Ali itu diterima, mereka boleh faham sekiranya tanggagaji baharu dipinda oleh

Jawatankuasa Kabinet atas Tanggagaji Ibrahim Ali ini, barangkali insya Allah ahli-ahli kesatuan sekerja itu akan menyokong penuh atas apa yang kita sokong sekarang. Saya berharap permogokan ini tidak akan terjadi pada 31hb Januari kelak. Dengan adanya ketegasan pihak Kerajaan dan dengan adanya kita mengadakan persidangan khas Parlimen ini, mudah-mudahan insya Allah pada 31hb Januari ini tidak ada apa-apa perkara akan terjadi.

5.56 ptg.

Datuk Dr Wee Khoon Hock: Tuan Yang di-Pertua, oleh kerana rakan-rakan saya kebanyakannya akan berucap esok, maka petang ini saya bangun untuk menyokong usul ini dan saya minta izin bercakap dalam bahasa Inggeris.

(*Dengan izin*) Mr President, Sir, Yang Amat Berhormat the Prime Minister and the Government deserve praise in taking such an unprecedented step by putting the proposal before both Houses of Parliament. Such a step, I feel sure, is accepted both by the Union members at large and the people of the whole nation. The Government is indeed very courageous knowing very well that the proposals would no doubt affect inflationary trends, though not as much as if the Ibrahim Ali Report is implemented; yet it is still putting such proposals before this House for discussion and approval in these two days.

One has to look at the Report as a whole to appreciate the fairness of it. Some sections might feel the need to complain but such differences should be able to be thrashed out in due course after implementation of the proposals. There is no need for the unions to resort to strike action, knowing very well the consequences, resentment and extreme inconveniences they are going to give to the people. I appeal to them to avoid making such a hasty decision.

Mr President, Sir, the proposal put up by Y.A.B. Timbalan Perdana Menteri would no doubt receive the support of the whole nation and we fervently hope it will be accepted by all members of Unions concerned. At a time when the Government is implementing the Third Malaysia Plan with the aim of raising the standard of living and the income of the poorer section of the rakyat and improving the economy of the desa, this proposal, as far as the lower-paid members of

the public service are concerned, is doing just that. As responsible persons who have the nation's well-being at heart, no one will object to this scheme and no sincere and patriotic person who hopes to see Malaysia enjoy economic prosperity and political stability and not fall into inflation and bankruptcy, chaos and anarchy, would fail to support the Government's proposal.

I have no doubt that reason and sanity will prevail in the end, for we are all in the same boat. No one, however much he enjoys advantages given him in that boat, will be able to survive if the boat sinks. We will all go down together—advantages, higher pay and all. Do not kill the legendary goose that lays the golden eggs and, above all, do not expect more eggs than the goose can lay.

At this moment, Mr President, Sir, reason and a sense of responsibility should be foremost in our minds; to adopt industrial action would be an act of irresponsibility. If the Government feels there is a need to declare a State of Emergency to counter such an act of irresponsibility, then I and Members of this House will fully support it. If such irresponsibilities were to rule the day, that would be the beginning of the end of democracy such as is happening in some European countries. This is the time when members of Unions must put national interest above everything else and this is the time when the rakyat of this nation must stand firmly behind the Government and support the Government's proposal so that we will not meet with the expected economic chaos had the Ibrahim Ali Report been adopted by the Government.

Tuan Yang di-Pertua, I fully support this proposal.

6.00 ptg.

Datuk Mohd. Tahir bin Abdul Ma'id: Tuan Yang di-Pertua, saya juga mohon mengambil bahagian di dalam membincangkan usul yang dikemukakan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri sebentar tadi. Di dalam usul yang dikemukakan kepada kita di dalam Dewan yang mulia ini adalah satu perkara yang boleh kita sifatkan sebagai satu azimat yang akan memelihara dan akan menjaga keselamatan diri kita daripada tiap-tiap seorang manusia yang ada di dalam negara kita ini. Azimat ini bukanlah azimat sebagai yang kita pakai melindungi

daripada tiap-tiap bahaya tetapi adalah yang kita tekankan, yang kita kerjakan, yang kita amalkan supaya keselamatan negara, kesejahteraan negara dan kemakmuran rakyat terpelihara bagi kesemuanya.

Tuan Yang di-Pertua, di dalam soal ini saya suka membawa pandangan di atas kedudukan kesatuan sekerja yang mana ada mempunyai kumpulan di dalam seluruh negara ini yang memegang tampuk dasar pekerjaan yang selalu kita panggil sebagai CUEPACS yang di dalamnya mengandungi beberapa orang ketua-ketua kesatuan sekerja dan tiap-tiap kemahiran yang kita perlukan di dalam negara kita ini yang mana tugas kesatuan sekerja ini menjaga kepentingan ahli-ahli di dalam kesatuan sekerja itu dan juga menjaga kebaikan kedudukan dan keperluan mereka di samping memandang, menjaga dan memelihara kedudukan negara. Tetapi setakat ini kita dapat memandang kepada pemimpin-pemimpin kesatuan sekerja ini tidak lagi bersifat demikian. Mereka bersifat memandang kepada satu haluan iaitu haluan sebanyak mana mereka boleh cedok, sebanyak mana mereka boleh timba di dalam telaga yang begitu cetek. Air yang ditimba di dalam telaga atau perigi itu mestilah tahu diukur, baru dapat kita timba seberapa banyak yang patut kita keluarkan supaya telaga itu jangan kering dan pemberian-pemberian air di dalam telaga ini hendaklah diberi dan diukur sama rata, sama hak keperluan masing-masing.

Ketua-ketua dalam kesatuan sekerja ini hanya membawa kepada satu pandangan bagi menimba dengan tidak mengukur sejauh mana yang dapat divedok dan sejauh mana yang dapat diukur. Oleh yang demikian, di dalam membincangkan Suruhanjaya Gaji Ibrahim Ali yang menjadi sebegitu hangat diperbincangkan sehingga saya diberitahu bahawa sebanyak 25 kali telah dibincangkan perkara ini di antara kedua pihak. Saya rasa di dalam 25 kali ini sudah banyak yang dapat kita menghalusi, mengkaji, menyelidik daripada satu segi kepada satu segi dalam perkara-perkara yang dapat kita rundingkan tetapi mengapakah bagi akhir-akhir ini sesudah ulang kaji yang dibuat oleh Suruhanjaya Ibrahim Ali itu dikemukakan, datang pula satu ugutan kepada pihak Kerajaan? Saya rasa ini tidaklah begitu wajar untuk berunding dengan sebuah Kerajaan yang mana menjadi pelindung dan payung tempat kita berteduh. Mengugut sebuah Kerajaan ini, saya rasa tidak begitu bijak dijalankan oleh

CUEPACS terhadap negara ini kerana seolah-olah kalau tidak diberi apa yang dikehendaki, negara akan runtuh. Itu sahaja ukurannya. Sudahkah mereka ukur sejauh manakah kekuatan mereka ini dan sudahkah mereka ketahui, apakah persediaan yang ada di tangan Kerajaan di waktu ini dan adakah mereka ini 100% disokong oleh kesatuan sekerja di seluruh Malaysia?

Saya juga diberitahu bahawa di dalam 500 lebih kesatuan-kesatuan sekerja hanya 200 lebih sahaja yang ada bergabung dengan CUEPACS (affiliated to CUEPACS). Bagaimanakah kedudukan suara mereka ini dapat didengar bagi keseluruhannya? Ini semua saya rasa menjadi satu bahan pertanyaan kepada kita dan jika sebetulnya ketua kesatuan sekerja ini betul-betul bertanggungjawab, mengapakah mereka takut membawa kembali laporan gaji daripada Kabinet untuk dibentangkan kepada ahli-ahli mereka? Saya rasa ini tidak menjadi salah kalau dibentangkan dengan secara benar dan terang. Tetapi saya rasa tidak sebagaimana yang dikehendaki bahawa ia terus ditolak dengan tidak langsung melihat apakah kandungannya. Ini semata-mata untuk mendatangkan satu gambaran iaitu Kerajaan inilah yang mempunyai sikap yang tidak adil. Di dalam sikap inilah yang saya hendak tekankan sangat-sangat. Adakah ketua-ketua kesatuan sekerja ini mempunyai saluran yang lain untuk mendapat maklumat-maklumat seumpama ini supaya memburukkan Kerajaan Barisan Nasional ini supaya Kerajaan Barisan Nasional ini runtuh dan saluran yang baru sampai? Adakah ini maksudnya? Kita ketahui saluran yang baru ini siap. Kalau inilah sebagai seorang ketua kesatuan sekerja seluruh Malaysia yang mempunyai sifat dan tanggungan yang sempurna ini, lebih baiklah, saya rasa bagi keseluruhan ahli-ahli kesatuan sekerja meninjau kembali kedudukan mereka ini, meninjau balik kerja-kerja yang telah disalurkan kepada kesatuan-kesatuan sekerja yang lain, kerana kita tahu negara kita di waktu ini menghadapi bermacam-macam ancaman yang datang daripada segala sudut yang mana kita telah mencuba mengatasinya, yang mana kita telah cuba melindungi segala-galanya. Maka saya rasa kalau dibandingkan dalam apa yang ada dalam kajian Suruhanjaya Ibrahim Ali dengan apa yang ditimbul balas oleh Jawatankuasa Kabinet, saya rasa ini lebih baik pertimbangan yang diberikan kepada keseluruhan pekerja-pekerja, kerana di dalam kesatuan sekerja ini bukan sahaja orang-orang yang mempu-

nyai tanggungjawab yang tertentu, orang atasan, tetapi ada juga orang yang bertanggungjawab di sebelah bawah yang penderitaan mereka juga patut kita awasi, yang patut kita lindungi, yang patut kita atasi. Maka inilah tujuan dan kehendak Kerajaan dan sebaliknya Kerajaan juga mesti menimbangkan betapa perlunya pertimbangan gaji ini diperbaiki daripada satu masa ke satu masa. Kehendak ini telahpun ditunjukkan oleh Kerajaan dengan adanya laporan daripada Jawatankuasa Kabinet dengan berasaskan dan memandang bagi pendapatan negara kita untuk membiayai gaji-gaji yang kita akan laksanakan ini. Dengan keadaan yang seumpama ini, saya rasa patut sangat Dewan ini memberi setinggi-tinggi tahniah kepada ahli-ahli Jawatankuasa Kabinet ini yang telah merangka satu tanggagaji yang begitu seimbang yang dapat kita fikirkan dan yang dapat kita kelolakan dan yang dapat kita biayai.

Kita tidak memandang supaya apa yang kita berikan itu di akhirnya kelak kita tidak dapat sampaikan. Kita tentu berjanji apa yang kita janji atau apa yang kita kata, dapat kita kotakan. Bagi keseluruhan tindakan bagi kesatuan sekerja ini, saya rasa bukanlah bagi menyeluruh kesatuan-kesatuan sekerja yang lain tetapi sebahagian daripada kesatuan sekerja ini telah tidak dapat meninjau dengan sebenar-benarnya kedudukan negara kita pada hari ini ataupun sengaja tidak mahu mengetahui kedudukan negara kita sebenarnya pada hari ini. Maka dengan keadaan itu, mereka telah membuat satu keputusan yang sama sekali keseluruhan negara ini tidak ingin melihatnya berlaku, kerana ini sangat-sangat bahaya kepada negara. Apabila negara musnah keseluruhan rakyat di dalam negeri ini juga akan musnah. Janganlah ingat kesatuan sekerja ini akan hidup di dalam negara yang sebegitu susah, dalam negara yang sebegitu bergelora.

Akhirnya, Tuan Yang di-Pertua, sebagai pangkat dan penyimpul keadaan kita di dalam negara yang mempunyai cara pentadbirannya demokrasi berparlimen maka kita di dalam Dewan yang mulia, Dewan Negara ini dan Dewan Rakyat juga bertanggungjawab bagi keseluruhan rakyat yang ada di dalam negara ini. Apa yang telah diperbuat oleh Kerajaan kita pada hari ini bagi membentangkan kedudukannya yang sebenarnya bagi keseluruhan rakyat yang ada di dalam negara Malaysia ini supaya dapat mengetahui dengan sebenar-benarnya apakah

butir-butiran yang disampaikan kepada Kesatuan Sekerja yang tidak mahu diterima dan apakah alasan untuk mereka menolak kerana jika kita mempunyai cara pentadbiran demokrasi berparlimen ini, saya rasa suara pemutus yang patut apa kita buat, yang patut apa kita laksanakan terletak kepada dua Dewan. Ini saya rasa sangat tinggi kedudukan bagi hendak memuaskan bagi keseluruhan pekerja-pekerja di dalam negara kita ini dan kita ketahui jika satu perkara berlaku keselamatan negara tetap diutamakan. Negaralah yang paling terkemuka daripada itu. Kedudukan seseorang itu tidak ada makna jika kedudukan negara telah terancam. Oleh yang demikian, apa yang diperbuat dan apa yang diperlakukan oleh Kerajaan itu sangat betul dan tepat pada waktu dan masanya.

6.20 ptg.

Datuk Nik Hassan bin Haji Nik Yahya: Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong cadangan yang dibawa oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri kita kepada Dewan ini. Saya menyokong cadangan ini kerana saya faham negara kita menghadapi satu masaalah yang besar, masaalah yang ditimbulkan oleh pemimpin-pemimpin trade union untuk mengugut pemimpin-pemimpin negara kita supaya mengikut telunjuknya dalam menghadapi masaalah tanggagaji kakitangan Kerajaan.

Sebelum saya memberi pandangan saya kepada beberapa perkara, suka saya memberi ucapan tahniah kepada Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri kita yang menjadi Pengerusi Jawatankuasa Kabinet yang telah begitu cekap mengaturkan satu laporan yang lengkap dan begitu baik. Saya suka juga memberi tahniah kepada pegawai-pegawai tinggi Kerajaan yang telah memberi nasihat yang begitu jujur kepada Timbalan Perdana Menteri kita sehingga dapat menyediakan satu laporan yang lengkap dan segera bagi mengatasi masaalah ini.

Tuan Yang di-Pertua, baru sahaja kita habis persidangan Dewan Negara ini yang mana timbul berbagai-bagai perkara mengenai peranan yang dimainkan oleh pemimpin-pemimpin trade union kita. Dewan Negara ini pernah diugut apabila saya bercakap mengenai Pelabuhan Kelang, diugut supaya

jangan bercakap walaupun mereka melakukan sesuatu yang kurang baik. Golongan-golongan inilah yang ada di dalam trade union, yang ada di dalam kesatuan-kesatuan sekerja, di dalam Perkhidmatan Keretapi dan di dalam union-union lain yang mempengaruhi union-union ini untuk menimbulkan sesuatu yang kurang elok bagi negara kita.

Tuan Yang di-Pertua, kita patutlah mengkaji balik kedudukan trade union ini, sistem dan susunan trade union ini, saya rasa perlu kita mengkaji balik Undang-undang Buruh kita. Sistem kita mengatur tanggagaji, sistem kita menubuh commission dan sebagainya, sebab trade union ini ditubuhkan masa penjajahan British lagi, dan kalau kita balik kepada sejarah penubuhan trade union ini kita dapat melihat ketua-ketua trade union ini daripada masa penubuhan dahulu sampai sekarang, mereka inilah yang masih mengekalkan kedudukannya, menggunakan segala daya-usahanya untuk mengekalkan kerusinya dalam trade union itu dan saya rasa mereka ini bolehlah kita katakan kesan daripada warisan penjajah kita yang ada dalam negara kita ini. Mereka ini telah membina empirenya begitu kuat dan cuba melawan dengan Kerajaan, cuba mengugut Kerajaan, cuba mengugut Dewan Negara ini menunjukkan kekuatannya.

Tuan Yang di-Pertua, saya rasa cara kita bawaan perkara ini kepada Parlimen adalah satu cara yang baik, sebab Parlimen inilah meluluskan Anggaran Perbelanjaan, Parlimenlah yang bertanggungjawab dalam segala masaalah yang besar yang patut dihadapi oleh negara. Jadi, sudahlah kena pada masa dan tempatnya dibawa perkara ini kepada Parlimen dan Parlimenlah patut menghadapi masaalah yang penting ini.

Tuan Yang di-Pertua, pekerja-pekerja ini ada terbahagi kepada dua jenis, iaitu ada pekerja yang tidak mustahak dan ada pekerja yang mustahak (essential service). Kalau kita melihat kepada Polis dan Askar, pekerja-pekerja ini sangat mustahak. Mereka ini menjalankan tugas dengan tidak menghirau apa juga yang dihadapinya. Mereka menggadai nyawa dalam mempertahankan negara dan mereka tidak pernah mengeluarkan ugutan kepada Kerajaan untuk mendapatkan gaji yang lebih walaupun mereka ini terpaksa menggadai nyawa untuk mempertahankan negara dan sistem Kerajaan

kita tidak membenarkan Askar dan Polis ini menggunakan senjata mogok dalam perkara masaalah gaji. Kalau sekiranya kita kaji masaalah ini patutlah kita menimbang balik adakah perkhidmatan-perkhidmatan yang mustahak seperti perkhidmatan perhubungan, perkhidmatan yang berkenaan dengan tenaga letrik, perkhidmatan yang berkenaan dengan talipon dan tenaga-tenaga pekerjaan yang mustahak (essential) ini patut kita kaji balik, adakah perlu kita beri kuasa mogok ini kepada mereka sebab kalau kita beri kuasa mogok kepada mereka ini maka kita akan bersidang secara mustahak dalam masa 3-4 tahun lagi. Tiga tahun sekali mereka akan menggunakan kuasa senjata mogok ini yang kita kata senjata akhir yang kita beri kepada mereka, maka kita akan menghadapi mereka pada tiap-tiap tahun, sekurangnya 3 tahun sekali dan kita terpaksa menghadapi mereka ini kerana hendak menjaga keselamatan negara kita kerana kita takut negara kita hancur dengan kerana mereka ini mogok secara besar-besaran yang boleh menjahanamkan negara ini. Kalau sekiranya boleh kita timbangkan pekerjaan yang mustahak seumpama ini, maka kenapakah kita tidak boleh pinda supaya kuasa mogok itu tidak diberi kepada mereka yang berada dalam pekerjaan yang mustahak (essential service) sebagaimana Polis dan Askar yang sentiasa menerima apa yang kita beri, kenapakah tidak boleh kita timbangkan perkara ini?

Satu lagi perkara yang saya nampak patut kita timbangkan ialah cara mengadakan commission. Saya rasa ini kita telah memecahkan tradition kita dan ini satu keadaan

yang baik apabila kita adakan Cabinet Committee mengatur skim gaji, ini sangat bagus, sebab Cabinet Committee itu boleh menimbang keupayaan membayar dan keupayaan mengaturkan tanggagaji. Ini satu kaedah dan satu cara baru yang patut menjadi tauladan bagi masa-masa hadapan, kita patut kaji balik sebab kita tidak boleh lagi mengatakan Kerajaan ini adalah satu majikan. Saya rasa tidak kena kita katakan Kerajaan ini majikan kerana Kerajaan ini bukanlah mencari keuntungan untuk diri Kerajaan, untuk diri seseorang, untuk diri seseorang syarikat. Kerajaan itu bukan majikan sebagaimana satu firma majikan yang menggaji ataupun yang mengadakan pekerja untuk berkhidmat bagi mencari keuntungan. Kerajaan ini ialah satu badan Kerajaan yang mempunyai kakitangan untuk memberi khidmat kepada rakyat. Jadi istilah majikan itu tidak kena pada tempatnya sekiranya kita hendak katakan kepada Kerajaan dan inilah istilah yang dipegang oleh pemimpin-pemimpin trade union dan inilah sebabnya mereka ini sanggup tunjuk di atas muka pemimpin-pemimpin negara kita, mereka sanggup mengeluarkan perkataan kasar dan menunjukkan cara yang tidak sopan terhadap pemimpin-pemimpin negara kita.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat Datuk boleh menyambung ucapan pada hari esok.

Ahli-ahli Yang Berhormat, mesyuarat ditangguhkan sehingga pukul 2.30 petang hari esok, 27hb Januari, 1977.

Dewan ditangguhkan pada pukul 6.30 petang.